

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.02 111. ÅRGANG 04.02.25 - 25.02.25

Kjærester + kollektiv
= sant?

Side 36

Les
Under Dusken
på nett!

www.underdusken.no

14

KASTET UT:
Det koker i boligmarkedet i forkant av ski-VM.

28

SUPERBOLLE:
Et av verdens største sportsarrangementer står for tur. Om du kun kjenner til Super Bowl fra amerikanske tv-serier eller om du elsker superbolle, er denne artikkelen noe for deg!

36

KLISS I KOLLEKTIVET:
Kjærligheten får stå sin prøve når man skal dele den med et helt kollektiv. Her kan det oppstå problemer og dilemmaer, men også hygge og vennskap.

18

HOVEDBYGNINGENS HEMMELIGHETER:
I 115 år har Hovedbygningen stått som en bauta ytterst på Gløshaugen. Bla deg tilbake i tid og les noen av historiene som skjuler seg i veggene.

32

AKING ER TRENDY:
Du blir seriøst aldri for gammel til å ake. Redselen setter kanskje inn, men hva er egentlig det verste som kan skje? Det beste er i hvert fall at du har det dritgøy!

42

FROKOST PÅ PIRBADET:
Om du er sulten en fredag morgen, men også lukter litt vondt, kan du slå to fluer i én smekk.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Kjersti Eline Stuen
– Tlf: 909 78 838
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Eline Kielland
– Tlf: 993 23 727
avisnestleder@studentmediene.no

Elfrida Setra
– Tlf: 915 99 673
nettredaktor@studentmediene.no

**ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS**
Helene Hasselknippe
– Tlf: 996 86 866
ansvarligredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Atle Nordli
– Tlf: 920 49 070
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Sigrid Dobbartin
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Stener Storstenvik
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Anna Kongshaug
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREKTOER
Anette Rauan
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathea Alten-Ronæss
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Mathea Alten-Ronæss
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Mille Eftang Meinich
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Annlaug Marie Evjenh Søرهاug
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Hedda Vinje Sand
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Kian Nouri
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Katrine Sætereng (sjef), Karianne Folkvord Furset, Even Kaushik, Cecilie Bjørnsdotter Raustein, Bård Flatjord Netland, Benedikt Erikstad Javorovic, Bendik Brodshaug, Andrea Barland, Christina Xenaki, Mari Kaslegard, Sina Leirvik, Kristoffer Ramsey Fredriksen

GRAFISKE
Hedda Vinje Sand (1-4, 18-23)
Nora Louise Weidemann Grimstad (5)
Martine Bræck Hansen (6-17)
Mia Langeland (24-31)
Maria Cecilie Barfod (32-44)
Eva Langholm (45-60)

KORREKTURSJEF
Andrea Barland

FORSIDE
Lara Haugland

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studenter-samfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Jeg vil ikke skrive porno

Freya flyttet inn i et nytt kollektiv. Så datt taket på badet ned.

Har du også fått taket i hodet, kjøpt noe som ikke fungerte – eller havnet i en annen knipe? Som ung voksen er det mange ting du kan være usikker på. Ikke la forbrukerrettighetene dine være en av dem.

Les mer – og fortell oss din historie! Skann koden eller gå til ungforbruker.no

LEDER

Kjersti Eline Stuen

REDAKTØR I UNDER DUSKEN

ILLUSTRASJON: Thomas Vevle Bruknapp

Campussamlinga skaper studenthierarki

Kampen om sentrumsboligene vil presse studenter lenger unna universitetet.

Med campussamlinga kommer vi til å se flere sentrale leiligheter til skyhøge priser. Å bo på Lohove eller lignende vil bli enda mer uaktuelt enn det er i dag. Studentene vil flokke til sentrum for å nærme seg campus, og vi blir et festmåltid for private bolighaier.

Campussamlingsprosjektet har som mål å flytte alle studieretningene på NTNU til samme område. Blant anna skal alle studiene som nå er på Dragvoll flyttes ned til Gløshaugen. Prosjektet skal stå ferdig i 2030 og Dragvoll blir tomt. Å samle fagmiljøa kan være fint for fellesskap og forskning, men vil også kunne få store negative konsekvenser for leiemarkedet.

Å jakte etter hybel er en kjent opplevelse blant studenter. Merkelige planløsninger og misvisende bilder pryder nettsidene. Grådige utleiere er heller ikke nytt. Prisene går opp uten at kvaliteten blir høyere. Før studiestart er det heller ikke uvanlig å høre om studenter som mangler tak over hodet.

Sit har et mål om å auke dekninga si av boligmarkedet til 20 prosent, men dekker nå kun 14 prosent. Resten av studentene må leie privat. Det er rimelig å anta at de fleste studenter ikke har full oversikt over egne rettigheter i møte med private utleiere. Dette gjør studenter til ei sårbar gruppe på leiemarkedet.

I denne utgava av Under Dusken kan du lese om studenten Ole Børufsen som

blei kasta ut av leiligheta fordi utleieren ville leie ut til VM. Dette er kun ett eksempel på hvordan private utleiere tar seg til rette – sånn kan vi ikke ha det.

Boligene til Sit kan også sette en standard for hva man skal akseptere til hvilken pris. Mugg, mus og maur var gjengangere i mi første leilighet i Trondheim. Tilfeldigvis begynte alle tre på samme bokstav, noe som i etterkant er ganske kjekt. Dessverre var det ikke like festlig å bli en fast kjøper av maurbokser.

I møte med campussamlinga blir gode, rimelige og sentrale botilbud viktigere. Offentlige tilbud er nødvendige for å presse prisene på det private markedet ned. Målet om 20 prosent dekning kan ikke bli nådd fort nok, og burde egentlig vært høyere.

Etter campussamlinga vil det trolig ikke være mulig å bo campusnært på studiestøtta. Den tilrettelegger for studenter som får støtte heimefra eller har mulighet til å jobbe deltid. Studentene uten anna inntekt blir tvunget lenger unna universitetet. Campussamlingas mål om fellesskap blir forgiveves.

Nå som alle campusene skal bli naboer, er det derfor viktig å prioritere studentboliger. Alle skal ha en plass å bo som verken sprenger budsjettet eller har skadedyr som romkamerater.

Kunnskapen vår kan gjenoppbygge Gaza

Israel og Hamas har omsider blitt enige om våpenhvile. Nå vil Gaza trenge «kunnskap for en bedre verden».

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Etter 15 måneder kan det palestinske folket endelig trekke pusten. Lidelsen som har preget nyhetsbildet siden folkemordet på Gazastripen begynte, har blitt erstattet med bilder av lastebiler fylt med nødhjelp. Det er et kjærkomment syn, men med disse bildene blir det også tydelig for verden hvilke enorme ødeleggelser denne krigen har medført.

Gjenoppbyggingen av Gaza er en del av den tredje og siste fasen av våpenhvilavtalen mellom Israel og Hamas. Rammene for gjenoppbyggingen er fortsatt svært uklare. Som følge av Israels krigføring har om lag 90 prosent av befolkningen i Gaza blitt drevet på flukt, og nå vil minst en million av dem ikke ha et hjem å returnere til. Ødeleggelsen er total og vilkårlig: skoler og universiteter, bedehus, sykehus, kritisk infrastruktur, hjem. Det meste har blitt jevnet med jorden, og palestinerne som nå returnerer til Gaza har lite annet enn livet i behold.

Spørsmålet vi nå må stille oss er: Hvem tar ansvar for gjenoppbyggingen? Både den norske regjeringen og NTNU har sendt tydelige signaler om at man ønsker å stille opp. 18. juni i fjor vedtok NTNU-styret en rekke tiltak til støtte

for studenter, forskere og akademiske institusjoner som er blitt påvirket av krigen i Gaza. Blant tiltakene finner vi et vedtak om «langsiktig støtte til oppbygging av institusjoner i Gaza etter krigen». Jeg mener tiden er inne for at universitetet følger opp denne forpliktelsen.

Nylig har universitetsledelsen ved Oslomet gått ut i Khrono med et ønske om en felles dugnad sammen med andre universiteter for å bidra til gjenoppbyggingen av Gaza. De bemerker at studenter i Gaza fortsatt studerer. I telt og ruiner, drevet på flukt, men fast bestemt på å fortsette utdanningen – under det som bare kan kalles umenneskelige forhold. Disse studentene utviser en enorm viljestyrke. Ledelsen påpeker at universitets- og høyskolesektoren er særlig godt rustet til å legge til rette for at studenter kan fortsette utdanningen sin i Gaza. Vår forskning kan veilede i gjenoppbyggingen. Vi kan bistå med infrastruktur og digitale løsninger, og erstatte drepte undervisere. Alt er

mulig, og alt hjelper. Men som ledelsen ved Oslomet også påpeker, må denne innsatsen samordnes for at den virkelig skal monne.

Parallelt med dette arbeider NTNU med å oppdatere visjonen sin. Den er per i dag «kunnskap for en bedre verden». Dette er en god visjon – om man klarer å leve opp til den. Jeg sliter med å finne en bedre mulighet til å vise at man prøver, enn nettopp å bli en del av dugnaden for å gjenreise utdanningsinstitusjonene i Gaza.

Glem drømmejobben – akkurat som kjæresten, bytter man den ut

Når vi møter folk til karriereveiledning, er det noe mange glemmer. Man har gjerne en tanke om at man tar en utdanning, for å så få en fast jobb og deretter forbli der. Så enkelt er det ikke.

ILLUSTRASJON: Thomas Vevle Bruknaap

Det er ikke lett å vite hvor man skal starte eller hva man vil trives å jobbe med, hvordan man skal skille seg ut eller hva som faktisk er drømmejobben. Dessuten er det lett å gi opp når jungelen av dårlige stillingsannonser lyser mot deg med krav som «minst fem års jobberfaring».

Mange som kontakter Karriereveiledning synes det er vanskelig å fortelle hva man kan, hvordan man kan finne en jobb, eller hva det er som leder til en god karriere. Det er helt vanlig å lure på om man har tatt den «rette» utdanningen eller om man har «kastet bort» tiden.

Å søke jobb eller ta en utdanning uten å vite hva man vil, er litt som å melde seg inn i et treningssenter uten å vite om du har lyst til å trene, for så å tenke at motivasjonen kommer etter hvert. Alle som har vært eier av et passivt treningsmedlemskap, vet at det ikke vil funke uten en plan.

For å lage en god plan kan det være lurt å snakke om det. Litt som trollene i solen i eventyrene, blir bekymringene «borte» når man har satt ord på det og fått oversikt over mulighetene sine. Det

er lettere å navigere når man vet hva som er viktig for seg.

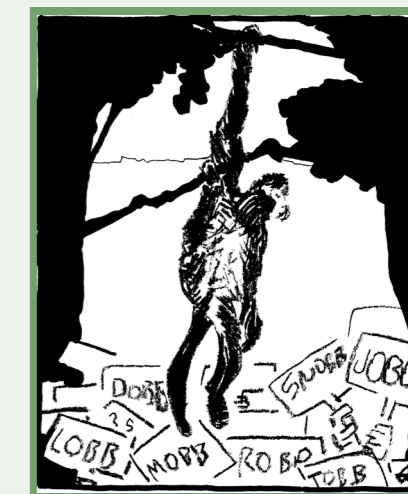
Videre kan det være fint å tenke over det man har likt og mestret, eller fag man har hatt som har vært mer interessante gjennom utdanningen. Dette gjelder også for jobber eller arbeidsoppgaver man har hatt som har vært lystbetonte. Ofte er det slik at det vi liker, er noe vi er gode på. Derfor kan det være lurt å starte med å lage en liste over nettopp det.

Det kan også være fint å tenke på hva som er viktig for deg i en jobb. For eksempel kan dette være arbeidsmiljø og reisevei. Kanskje må du flytte for å få jobb, og hva innebærer det for deg? Liker man tydelige oppgaver eller mulighet til å forme jobben litt selv?

Mange er opptatt av god lønn når de snakker med Karriereveiledning. Dette er helt normalt, fordi vi trenger noe å leve av. Dersom det er den eneste motivasjonen, kan det være en noe ustødig grunn å stå på. Som regel hjelper ikke lønnen om sjefen er en dust og arbeidsmiljøet dårlig. Man vil sjelden trives i et sånt miljø over tid.

Mennesker har behov for ulike jobber i ulike faser av livet. Det er mange tilfældigheter som påvirker oss. Noen ganger er det viktigst med stabil inntekt, og da må man kanskje ha en jobb der man ikke føler at livet er på topp. Eller kanskje man må, etter mange år i arbeidslivet, ta en ny utdanning.

Og alt dette er normalt, så glem idealet om den ene drømmejobben. Du kan finne flere, akkurat som kjæresten – noen ganger bytter man den ut.

Kommentar:

Å ikke være «samisk nok»

Lihkku sámi álbmotbeivviin! Læhkoe saemiej
åålmegebiejjine! Vuorbbe sámij álmukbiejvijn!
Gratulerer med samenes nasjonaldag!

EMMA LINNÉA
HOLM-ROSS
Journalist i Under Dusken

ILLUSTRASJON: Lara Haugland

Nå er samenes nasjonaldag rett rundt hjørnet, og som i fjor og årene før er det mye man må ta stilling til – hvor mye skal man markere dette, og hvordan? Barnehager og skoler heiser det samiske flagget, og noen deler et bilde på Instagram med det samiske flagget i bakgrunnen med teksten «lihkku beivviin» i front. Den samiske befolkningen kler på seg koften og synger «Sámi soga lávalla».

Selv merker jeg at jeg må ta stilling til nasjonaldagen på et veldig personlig plan: Hvor samisk er jeg egentlig?

Dette spørsmålet plager meg hvert år: Burde jeg egentlig få lov til å kalle meg same? Jeg eier ikke kofte, og jeg kan ikke snakke samisk særlig godt. Samtidig har jeg samiske forfedre og er selv med i samemantallet: Skulle ikke det vært nok, eller kreves det mer for å kunne kalle seg same?

Kan jeg skylde på statens fornsningspolitikk, eller er jeg rett og slett for dårlig på å være same? Det å være «samisk nok» har vært mye diskutert i media, spesielt etter at Sandra Borch ble anklaget for å ikke være samisk nok til å stille i Sametinget og NRK fikk slektsgranskere til å se på hennes samiske røtter.

Det å være en del av det glemte folket, de fornskede samene uten kofte og språk, er en utrolig sår og hard kamp. Det er mange som ønsker å finne igjen røttene sine i Sápmi. Jeg, som dem, er en del av den prosessen.

Å stå i samemantallet, for meg, gir litt tilbake det mine forfedre ble frarøvet – stoltheten av å tilhøre Sápmi, og trangen til å markere hva vi, i generasjonene etter, ble fratatt: Muligheten til å bli kjent med vår glemte identitet.

Men jeg blir så utrolig stolt av å kalle meg selv samisk, selv om det var noe jeg lenge ikke følte jeg kunne være stolt over. Jeg fikk høre av de andre i klassen hvordan deres oldeforeldre hatet samer, og jeg kunne aldri forstå hvorfor; hva hadde vi gjort galt?

I november i fjor beklaget regjeringen for uretten som skjedde under fornskingen, personlig vet jeg ikke om jeg kan tilgi.

Etter over 500 dager med demonstrasjoner mot at vindturbinene på Fosen enda ikke er revet, faller Høyesterett sin dom – de er ulovlige og brudd på samiske rettigheter. Likevel er ikke det nok for Norge, og når staten gang på gang viser hvordan samer blir satt til siden og nedprioritert, da syns jeg beklagelsen blir ganske svak.

Fornrskingen stopper med oss. Hver gang jeg ser aksjonister vrenge koften og rope «ČSV – vis samisk ånd», blir jeg så utrolig stolt av å være samisk. Så jeg vil fortsette å være stolt, fortsette å kle meg i mitt samiske sjal og sølv, og fortsette på veien tilbake til Sápmi.

Å kunne være i Trondheim på denne store dagen føles som et privilegium. Det er nå 108 år siden den sterke samekvinnen Elsa Laula Renberg sto foran datidens største samemøte her i Tråante. Det samme møtet var også det som senere vedtok datoen for samenes nasjonaldag. Det var «dagen i 1917 da samene for første gang våknet til å arbeide sammen som ett folk».

Akademiske våpen – SLIK FÅR DU A PÅ EKSAMEN

To studenter røper hemmeligheten bak hvordan de oppnår toppkarakter hver gang.

TEKST OG FOTO: Julian Rein-Helliesen | ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Ingrid Engelstad studerer geografi på Dragvoll og fikk A på alle eksamenene sine før jul.

Espen Hågensen studerer energi og miljø på Gløshaugen og har stor overvekt av A-er på karakterkortet sitt.

Tips 1: Like det man studerer

– Det viktigste er å være engasjert og å synes det du studerer er spennende, forteller Engelstad.

Hun utdyper videre at hun føler hun har valgt riktig studie for henne, og tror ikke nødvendigvis hun hadde fått samme karakterer om hun hadde studert noe annet.

Engelstad innrømmer at ikke alle temaene på studiet er like spennende, men at det da likevel gjelder å tenke at det du lærer om er gøy.

Hun trekker frem boligmonstre i Norge som noe hun i utgangspunktet ikke fant veldig interessant.

– Jeg tvang likevel meg selv til å tenke «wow, dette er jo dritgøy!», og da ble også motivasjonen større til å få kunnskap om det, og til slutt ble det faktisk spennende.

Tips 2: Jobb jevnt og trutt for å unngå stress

Både Engelstad og Hågensen tror at mye av nøkkelen til gode resultater ligger i å være konsekvent gjennom hele året ved å være i forelesninger og seminar, og gjøre de oppgavene du blir tildelt.

Hågensen vektlegger viktigheten av å opparbeide seg en god rutine. Han utdyper:

– Jeg tror det blir vanskelig hvis du ikke har en plan for hva du skal gjøre og hvorfor du skal gjøre det.

Ingen av studentene er nevneverdig stresset før eksamen, og tror dette skyldes at de føler seg godt forberedt etter å ha jobbet med det faglige stoffet gjennom hele året.

Tips 3: Finn en god studieteknikk som fungerer for deg

– Jeg går gjennom temaene og lager eksamensspørsmål til meg selv. Deretter forsøker jeg å svare skriftlig på de egenlagde oppgavene uten å ta i bruk hjelpemidler.

Dette forteller Engelstad, som mener at dette er en særlig god øvelse i forkant av skoleeksamener der ingen hjelpemidler er tillatt.

Hågensen informerer om nytteverdien av å ta i bruk medstudenter, nærmere bestemt at de stiller ham spørsmål fra pensum som han forsøker å svare på.

– Hvis det er noe jeg ikke klarer å svare godt nok på, vet jeg hva jeg må jobbe videre med.

Tips 4: Bruk eksamensperioden godt

Eksamensperioden er ofte lang i de fleste emner, noe som gir en god anledning til å ta igjen en del faglig kunnskap dersom du ligger bak. Eventuelt kan man bruke tiden på å forstå de delene av pensum man er litt usikker på.

Til tross for at Engelstad og Hågensen er engasjerte og jobber med studiene hele semesteret, benytter de likevel seg av eksamensperioden for alt det er verdt.

Begge meddeler at de gjerne sitter på campus i over ti timer, både hverdag og helg, gjennom hele perioden.

– Men det hjelper veldig å ha lært om fagstoffet på forhånd, for da trenger du kun å fokusere på å friske opp hukommelsen istedenfor å bruke tid på å måtte lære noe helt nytt, påpeker Engelstad.

Tips 5: Forståelse for eksamensformen

Engelstad tror også det er viktig å ikke bare forstå pensum, men også forstå hva eksamensspørsmålene forventer og krever av deg.

Hun viser til skoleeksamen som et eksempel, og mener hemmeligheten for suksess på disse eksamensformatene er å inkludere alt du kan av breddekunnskap i besvarelsen istedenfor å gå veldig i dybden på spesifikke deler av stoffet.

– Det trenger ikke å være en perfekt akademisk tekst. Det viktigste er at du viser at du har fått med deg essensen av faget.

Dybdekunnskap vises heller på hjemmeeksamener hvor hjelpemidler er tillatt.

På hjemmeeksamenene er Engelstad takknemlig for hjelpen hun har fått fra faren sin, som har kunnskap innenfor fagområdet og som har gitt henne gode tips og råd.

Tips 6: Ta deg tid til andre ting enn studier

– Det er viktig å finne en balanse. Hvis du bruker all din tid på studiene, går den mentale helsen din ned og du vil prestere dårligere, forteller Hågensen.

For han er trening blitt en kjærkommen flukt fra studiene. Den gjør ham klarere til sinns og bidrar til god nattesøvn, noe som er viktig for å fokusere når han er våken og slik kunne oppnå gode resultater.

Også Engelstad har nok av ting å gjøre på fritiden med to verv og jobb i tillegg til studiene.

Hun påstår at ved å fylle dagene med mye forskjellig innhold, jobber hun veldig effektivt med hver ting når hun først har tid og anledning.

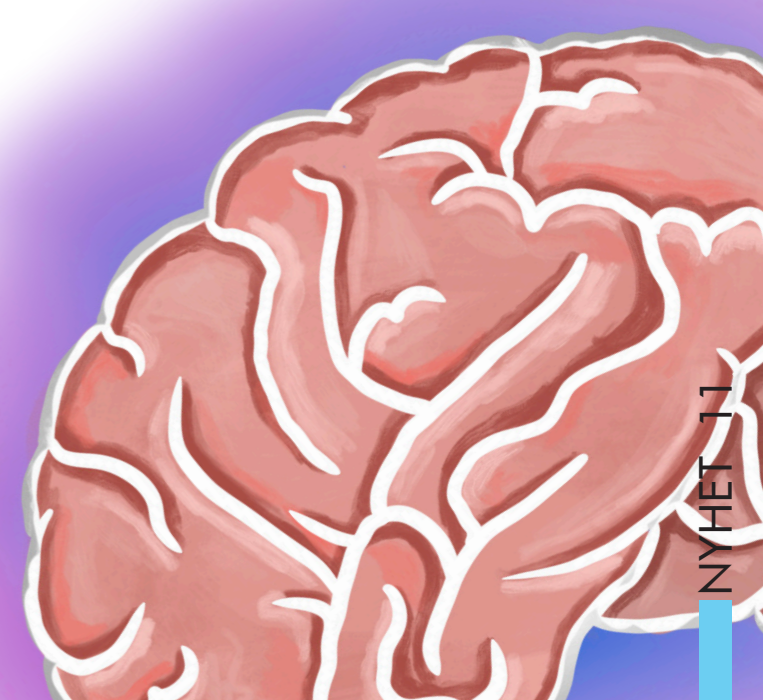
– Og det blir også enklere å oppnå gode resultater, avslutter hun. **UD**

ENGASJERT: Geografistudent Ingrid Engelstad mener det viktigste for å oppnå A er å like det du studerer.

EFFEKTIV JOBBING: For å kunne jobbe effektivt med energi og miljø-studiene påstår Espen Hågensen det er nødvendig med andre avløsende aktiviteter.

GRATIS STUDENTFEST I MÅRKÅ

Om Ski-VM i Trondheim skal bli en folkefest, kan den ikke foregå uten studentene. Derfor har de fått tildelt et eget område ved skiløypa.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | FOTO: Lan La | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

– Planen er å tilrettelegge for at flest mulig studenter kommer seg opp i marka for å se på VM, og spre god stemning, forteller PR-ansvarlig for VM-komiteén Nora Andersen.

Her skal absolutt alle studenter være velkomne, uansett hvilken institusjon for høyere utdanning de kommer fra eller hvor trang studentlommeboka har blitt.

– Denne leiren kommer til å være helt gratis, stadfester Andersen.

De som er kjent med Holmenkollens «Gratishaug» vil gjenkjenne konseptet. Det er et stort område avsatt til studentene som de kan forvalte slik de ønsker det. Leder for VM-komiteén Thomas Meinicke kan også fortelle at de har fått særegen disposisjon.

– Frilufsloven sier egentlig at man bare kan sette opp telt i to døgn på samme plass, men her har vi fått disposisjon til å campe flere dager, sier Meinicke.

Sia dette både er en teltplass og et sted hvor større arrangement kan avholdes, er området litt til side for løypene, men Andersen er sikker på at det ikke vil være noe problem.

– Sjølve campen ligger inne i skauen, men det er laga gode stier ned til løypa.

Det er i skrivende stund enda én måned igjen til Ski-VM braker løs, og hos komiteén sitter de enda og spikrer programmet. Derfor vil ikke Andersen eksplisitt love noe, men hun henter til hva en kan forvente.

– Ingenting er bestemt ennå, men vi har sett på mulighetene for å arrangere stille disko, i tillegg til at det legges opp til at folk kan grille pølser og kose seg, samt drikke og spise det de måtte ønske av medbrakt.

Avspark på Gløshaugen

Andersen forteller derimot at de allerede 5. februar skal starte oppladninga til VM med avspark på Gløshaugen.

– Da skal vi ha servering av pølser, kakao og sjokolade – samt alt det andre som gir vinterstemning.

De er også i samtaler med Sit, som bestyrer drifta av kantine rundt på campusene, om hvordan de best kan være med på å dele Ski-VM med de som ikke kommer seg opp til Granåsen.

– I tillegg holder vi på å planlegge slik at Sit kan vise VM-renna i kantine, der vi også skal avholde noen aktiviteter og andre krumpspring, forteller Andersen.

Drevet av donert tid

Slike gratis-arrangement blir ikke til uten at frivillige donerer tida si – dette gjelder også for studentenes VM-komité. De har til nå vært ei gruppe som har fokusert på planlegging og organisering, men når det blir alvor ønsker de gode hjelpere.

– Vi trenger helt klart flere frivillige når vi nærmer oss, og tar gjerne imot alle som ønsker å være med på å skape tidenes VM-stemming blant studentene, sier Andersen.

Det er ingen begrensinger eller krav til hva en kan bidra med, og Andersen forklarer at de blant anna trenger hjelp til rigginga av leiren, og til arrangementa som skal avholdes underveis i mesterskapet.

– Leiren åpner 1. mars, så om du har mulighet til å bidra i opptakten til dette, tar vi deg gjerne under vingene.

Viktigst derimot er rolla som campsjef. Denne rolla har Thomas Meinicke fylt enn så lenge, men Andersen forklarer at de gjerne skulle hatt en som kunne påtatt seg særansvaret for campen.

Leiren er for alle

– Jeg veit at mange studenter allerede har kjøpt billetter. Sjøl har jeg alt kjøpt billetter til sprinten, da den hovedsakelig er inne på stadion, sier Andersen.

Hun legger til at folk er velkomne i leiren, også på de dagene hvor det ikke skjer noe sportslig rett ved.

TILRETTELAGT: PR-ansvarlig for VM-komiteén Nora Andersen ønsker et samlingsområde hvor studentene kan møtes under VM.

FÅTT DISPENSASJON: Leder for VM-komiteén Thomas Meinicke forteller at de har fått lov til å slå leir i mer enn to døgn.

Å ikke ha sportsfrelste venner, eller venner med dårlig tid, skal heller ikke være noen hindring, for i leiren vil en kunne møte mange likesinna, ifølge Andersen.

– Om du drar aleine, så er dette ei fin mulighet til å møte andre studenter, både fra NTNU, men også fra andre steder i landet, sier Andersen før hun avslutningsvis proklamerer hovedformålet med arrangementet:

– Det skal være en samlingsplass for studentene, rett og slett. **UD**

Thomas Meinicke er tidligere medlem av Studentmediene i Trondheim.

Sit leier ut til ski-VM, ikke studenter

Samtidig som studenter lever i et brutalt leiemarked, skal Sit leie ut et helt nytt boligprosjekt til ski-VM.

TEKST: Sofie Børresen og Stener Storstenvik | FOTO: Hans Einar Tuhus Fuglum

Klostergata 56 er Sit sitt nye boligprosjekt. I første omgang åpnes det ikke for studenter, men for idrettsutøvere fra hele verden.

Flere kjente fjes var til stede under åpningen av de nye studentboligene tirsdag 21. januar. Blant annet sjef for Ski-VM 2025 Åge Skinstad, som sa litt om hvordan boligene skal bli brukt.

– Vi skal benytte alle rom, eller senger, eller hva vi nå skal kalle det her, sier Skinstad og ler litt.

Klostergata 56 stiller med drøye 125 hybler som skal fylles under konkurransedagene.

– Det blir 20 stykk fra organisasjonskomiteén, 30 leverandører og 1 landslag som skal være her under VM, fortsetter han.

Mens skistjernene er i studentboligene håper han at studentene kan ha glede av student-lavvoen som skal ligge på Sorem gård under VM.

– Vi har bruk for studentene inne på stadionen, men også ute i skogen og på Sorem, der de lengste løypene er oppe og snur. Der gleder vi oss til å se masse studenter som lager liv langs løypen, sier Skinstad.

Ordfører i Trondheim Kent Ranum var også til stede under åpningen, og er positiv til nybygget.

– Trondheim vokser raskt grunnet blant annet NTNU og studiestedene våre. Folk vil hit, det er ikke et luksusproblem; det er bare luksus, sier Ranum.

KOM TIL OSS: Administrerende direktør Lisbeth Aspås ved Sit bolig ber studenter uten tak over hodet om å ta kontakt.
Foto: Øystein Eugene Hermstad

Bare ett problem

De siste årene har antallet studenter som har søkt seg inn til høyere utdanning økt, og det har i flere norske byer blitt laget sovesaler for studenter som står på venteliste uten bolig.

Det er ikke tall på dette problemet i Trondheim, da det ikke finnes en ventelisteordning. Sit dekker bare 14 prosent av leiemarkedet for studenter. Resten må leie privat.

– Selv om mange flotte studenter får bo hos oss, er det veldig mange som ikke får bo hos oss. Vi forsøker å finne måter å jobbe på for å støtte og hjelpe studenter, også de som ikke bor hos oss, sier styremedlem Ellinor Benedikte Anjali Lindström ved Sit.

Men det er plass hos Sit

– Det er bare på høsten at det er utfordringer med bolig. Resten av året er det plass hos oss, sier administrerende direktør Lisbeth Aspås ved Sit bolig.

Hun forklarer at utvekslingsstudenter som flytter hjem etter høstsemesteret som regel gir mange tomme utleieenheter om våren.

– Det er nesten så mange tomme leilig-heter da at det blir negativt på grunn av manglende inntekter, sier styremedlem Lindström.

Derfor understreker Aspås at ekstrainntektene fra Klostergata 56 bidrar til å balansere regnskapet til Sit og holde leieprisene nede.

– Det at vi leier ut til VM går ikke på bekostning av studenter. For øyeblikket har vi over 110 ledige boliger, sier Aspås.

TOMGANG: Styremedlem Ellinor Lindström ved Sit forteller at mange av utleieenheterne til samskipnaden står tomme i vårsemesteret.
Foto: Sit

MÅTTE FLYTTE: Student Ole Børufsen opplevde at utleier sa opp kontrakten for å kunne leie ut til ski-VM. Foto: Ascend

Ble stilt et ultimatum

I forkant av ski-VM har det vært flere tilfeller av at studenter som leier privat har blitt sagt opp av leietakere som heller vil leie ut til andre under ski-VM.

Blant disse er Ole Børufsen, som i desember fikk vite at han og de han bor med må flytte ut siden utleier Terje Eknes ønsket å leie ut til turister under ski-VM.

– Eknes sa i utgangspunktet at han ville vi skulle flytte ut, så han kunne leie ut til ski-VM. Da dette ikke gikk som oppsigelsesgrunn, sa han at han heller ville flytte inn selv litt før, sier Børufsen.

Børufsen er oppgitt over situasjonen, men ønsket ikke å leie bolig hos Sit.

– Det vi har fått høre om tidligere Sit-boliger er for eksempel at de er dårlig vasket når man flytter inn. Vi valgte å heller flytte ut tidlig, siden det blir vanskelig å finne et privat sted å bo i mars, sier Ole Børufsen.

Utleier Eknes sier at han er ferdig med saken.

– Vi har kommet til en enighet med leietakerne, og jeg skal flytte inn selv.

Politisk problem

Leder Jakob Selfors ved Velferdstinget poengterer at vanskelige utleiere ikke er nytt i Trondheim, men et tilbakevendende problem.

– Sit har et mål om å nå 20 prosent dekning av boligmarkedet for studenter. Når vi når målet, er det fortsatt 80 prosent som kan bli utsatt for slike situasjoner. Så det må komme noen regler og retningslinjer på plass, et eller annet som beskytter disse studentene. Det har vi ikke i dag.

Selfors mener at kommunen også må ta tak i problemstillingen.

– Studentene må være bevisste på rettighetene sine, og det tror jeg Sit kan hjelpe med. Når det kommer til politikken, så handler det her om at det må komme noen kommunale retningslinjer. Dette må gjennom bystyret på et eller annet tidspunkt, sier han.

Rent politisk lover Selfors at Velferdstinget skal fortsette å kjempe studentenes sak.

– Målet mitt er ikke å stå her og forsvare Sit. Vi er uavhengige og studentenes stemme. Vi har dog tillit til at Sit gjør det beste de kan for å utøve den politikken vi fører, og at de gjør alt de kan for studentenes beste.

TILLIT: Leder Jakob Selfors ved Velferdstinget har tillit til at Sit og Velferdstinget skal hjelpe studenter som bor privat og gjennom Sit. Foto: Tale Bærland

Avslutningsvis understreker Selfors hvordan han og Velferdstinget kommer til å arbeide fremover.

– Vi vil fortsette å jobbe for studentene på det private markedet. Vi kommer ikke til å stoppe før vi har kommet til den dagen alle studenter har et trygt og godt hjem.

Privat prisgallopp

Sit reagerer på at studenter blir kastet ut til VM, men styremedlem Lindström mener dette er en utfordring med det private leiemarkedet.

– Studenter som gruppe er lettere å utnytte fordi de ofte har mindre kunnskap om rettighetene sine, sier Lindström.

Høye leiepriser er et av de største problemene i det private. Der har Sit også en viktig funksjon for studentene som ikke leier av dem.

– Målet vårt er at vi skal ha en så stor markedsandel at vi kan påvirke det private på kvalitet og pris, sier direktør Aspås.

Hun mener det er uheldig at prisene i det private markedet er så høye at det blir vanskelig å leie på et studentbudsjett.

– Hvis man må jobbe eller få støtte hjemmefra, er det en trussel mot retten til lik utdanning, sier hun.

Trondheim er den eneste storbyen som fortsatt har eiendomsskatt på studentboliger. I 2023 gikk Kent Ranum og Høyre til valg på å ikke øke den.

– Men den skal bort i 2026. Vi er veldig glad for at det ser ut som at dette løsner, sier Aspås.

Aldri nok boliger

– Til syvende og sist er det en offentlig utfordring å sørge for gode boforhold i det private leiemarkedet, fortsetter hun.

Ordfører Kent Ranum svarer på dette ved å si at lover og regler knyttet til utleie av boliger stort sett ikke besluttes av kommunen.

– Det vi kan gjøre er å legge til rette for at studentene kjenner rettighetene sine. Jeg vil gjerne høre fra studentene om hvordan vi kan bidra enda bedre her, sier Ranum.

Han sier også at byrådet jobber fortløpende for å holde tempoet i bygging av boliger oppe for å holde leieprisene nede.

– I tillegg starter vi nå arbeidet med å utfase eiendomsskatten på studentboliger fra 2026. Dette vil forhåpentligvis også bidra til at leieprisene kan gå ned. **UD**

Jakob Selfors er tidligere journalist i Under Dusken.

Vis-à-vis domkyrkja

EI DRAMATISK TID: Minnesteinen over Kong Haakon og Dronning Maud si kroning i 1906 ligg midt på nordveggen.

Å gløsa tyder å sjå, eller å stirra. Fremst på Gløshaugen står eit monument og kikar ut over byen. Sidan 1910 har veggane i bygget sett historia forløpa seg på innsida.

TEKST: Peder Bergset Botten og Anette Rauan | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Då Noregs tekniske høgskule, NTH, i 1900 vart vedteken lagt til Trondheim, var det mykje på grunn av at byen allereie hadde ein teknisk skule, Trondhjem tekniske læreanstalt. Den nye skulen trengde eit monumentalt bygg. Arkitekten Bredo Greve vann arkitektkonkurransen og konseptet «vis-à-vis Domkirken», betre kjend som Hovudbygninga, vart realisert på Gløshaugen.

Eit forsøkshus

– Minnesteinen over Kong Haakon og Dronning Maud si kroning i 1906 ligg litt rart plassert, langt oppe på nordveggen, seier instituttleiar Daniel Johansen ved Institutt for arkitektur og teknologi.

Det er på grunn av at unionen med Sverige brast midt under bygginga. Det var so langt dei var komne på veggen på det tidspunktet.

– Og steinen dei brukte skulle sjå ut som norske fjellveggar, og symbolisera soliditeten til dei nye statlege institusjonane.

Johansen fortel at ein under steinfasaden finn konstruksjonar av teglstein og armert betong.

– Heile huset var eit eksperimentbygg, med moderne konstruksjonar og materiale. Byggeleiaren Andreas Bugge hadde rett for dette leia ein nasjonal steinkommisjon med mål om å nytta meir norsk byggstein.

Og derifrå gjekk han rett inn i stillinga som byggeleiar.

– Steinen er frå Halden, so han er ikkje særleg kortreist, og teknikken er utvikla i Skottland, so konstruksjonen var ikkje særleg norsk, sett bort frå steinen.

Gløshaugen har vore heimen til fleire kjende forsøkshus, som Skiboli og Nullutslippshuset.

– Hovudbygninga var eigentleg det fyrste bygget som starta tradisjonen

med forsøkshusa for å testa materiale, fukt og varme, fortel instituttleiaren.

Møtte aktmodellane på byen

Ole-Gustav Øverdahl studerte arkitektur frå 1956 til 1960. Kullet hans hadde all undervisning i Hovudbygninga. Sjølv om framsida av bygninga har vorte eit kjent symbol for NTNU, er det delar av bygget som ikkje lengre er tilgjengelege for ålmugen.

Ein del av takflata på framsida av Hovudbygninga er dekt med glas. Dette

«ØVERDAHL, 1956»: Kvar dag var studentane samla på loftet for å teikna etter modellar.

FORTEL OM FORTIDA: Her oppe sat Ole-Gustav Øverdahl som arkitekturstudent og skar papppmodellar på 50-talet.

var for å sleppa inn ljøs til studentane som hadde teikneundervisning i fjerdeetasjen av bygget.

– Her var me nesten kvar dag og teikna akt. Me hadde teikneundervisning kvart år, det var mykje teikning i utdanninga den gongen, seier Øverdahl.

Frå fjerdeåret modellerte dei akt etter modellar. Før fjerdeåret hadde dei akkteikning.

– Her stod me i ring rundt modellane. Det me skulle læra var å sjå modellen og framstilla dei aktive og avslappa delane av kroppen.

Og av og til kunne dei møta modellane på byen seinare, seier han.

“ Heile huset var eit eksperimentbygg, med moderne konstruksjonar og materiale.

« UNDERCOVER »: Professor Erling Gjone var leiar for Milorg i Trøndelag og heldt hemmelege møter i Hovudbygninga. Foto: Klaus Forbregd/NTNU universitetsbiblioteket, 1967.

BERGVEGGAR: Instituttleiar Daniel Johansen ved Institutt for arkitektur og teknologi fortel av steinen i fasaden på Hovudbygninga var symbol for dei stødige, statlege institusjonane. Foto: NTNU

Framom nasen på nazistane

Over himlinga til tropperommet, opp-under taket, finn ein eit rom fylt med saker som vaktmeistrane har trengd å lagra. I mellom skrivemaskiner og pultar finn ein mellom anna dei originale modellane til arkitektkonkurransen om Frimerket bak bygget.

Men veggane i toppen av det hundre år gamle bygget har sett og høyrd mykje opp gjennom åra. Rektor på NTH under krigen var innsett av NS-styresmaktene. På kontor i etasjen over rektor, sat Erling Gjone.

– Under krigen var professor Erling Gjone leiar for Trøndelag si avdeling i motstandsorganisasjonen Milorg. Han hadde kontor her oppe.

Johansen kan fortelja at Gjone hadde det tyske verket Handbuch der Architektur i 29 bind på kontoret.

– Inni bøkene gøymde han heile kartoteket med alle agentane. Han rekna vel med at tyskarane ikkje orka å bla seg gjennom heile det verket.

AKT: Under dagsljøs teikna og modelerte studentane etter aktmodellar

ORIGINALAR: Dei originale modellane til Hovudbygninga og eit alternativ til Frimerket bak ho.

STIGESPEL: Ein lyt opp mange trinn for å nå toppen av Gløshaugen.

Gjone og folka hans var godt synlege gjennom heile krigen. Han var ein distré professor og ikkje ein som nazistane tenkte at kunne vera motstandsmann.

Og her oppe tok han imot andre motstandsmenn, seier Øverdahl.

– Dei fleste samla seg jo på hytter i skogen, men her sat dei heilt openlyst inne på høgskulen og leia heile Trøndelag si avdeling i Milorg.

Og Gjone brukte fordelen det gav å vera distré arkitekturprofessor.

– Det seiast at han reiste rundt i Kulturminnevernforeininga sitt namn til festningar som var minnesmerker for å sjå til at tyskarane ikkje øydela noko verneverdig. Og so noterte han seg kva slags kanonar og torpedoar dei nytta i same slengen. **UD**

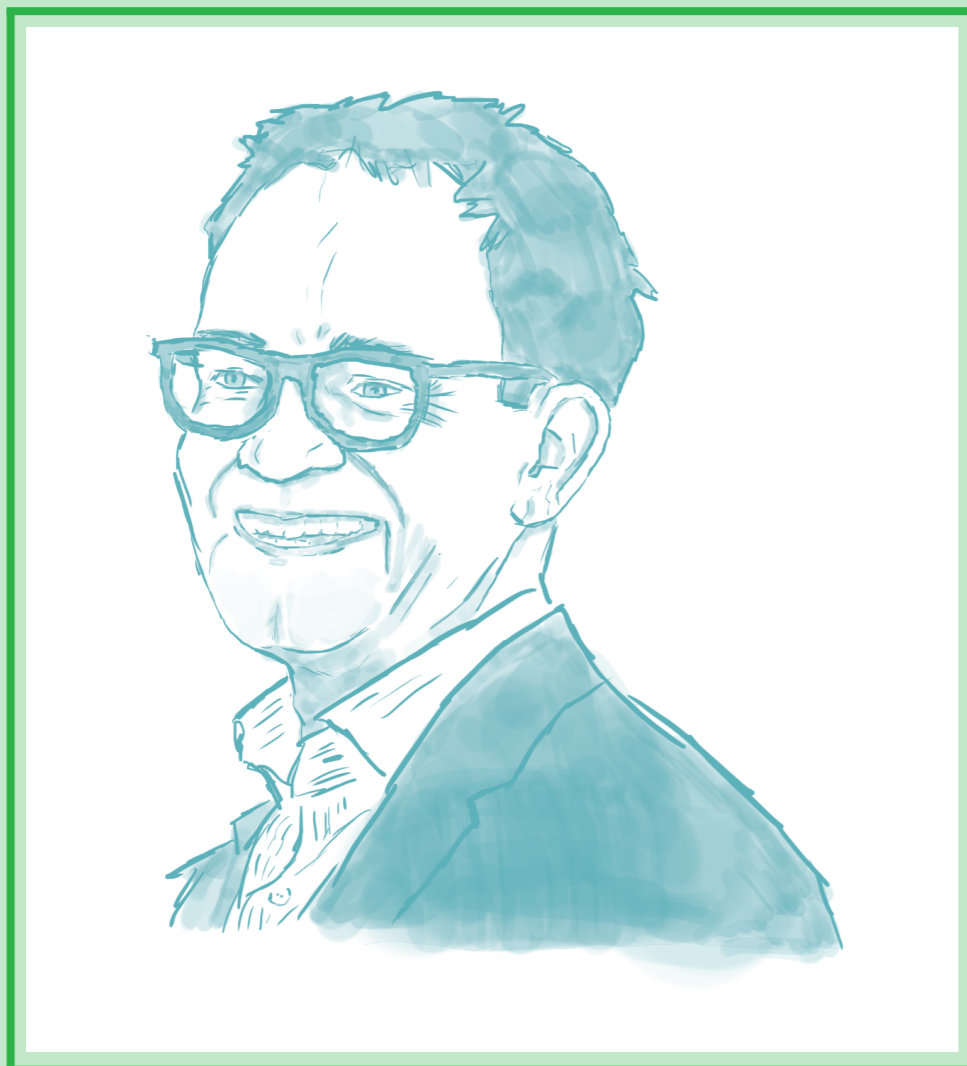

BOMBESIKKER: Mellom Hovudbygninga og Varmeteknisk går ein tunell under jorda.

Hei og ha det, Oddmund Hoel

Den tidlegare utdanningsministeren kjem frå Trondheim, var student på Dragvoll og drog på Samfundet alt som videregående-elev. Hels på Oddmund Hoel.

TEKST: Nikolas Seime | ILLUSTRASJON: Gabriel Callanan

For drøyt eitt år sidan var det dramatisk kring statsråds-posten ved forsking- og høgare utdanning: Sandra Borch vart ferska i fusk i masteren hennar, og måtte med det gå av. Så kom ein ny kar inn, Oddmund Løkensgard Hoel.

Ja, du kjenner vel namnet, eller? Ifølge Sentio er det tvilsamt. Spørjeundersøkinga fortel nemleg at han ikkje er noko særleg kjent for oss studentar. Berre tolv prosent av oss kjenner han ved namn, altså ein av åtte.

Så eit intervju høva vel godt, når ein ser på tala. Og det skal vel ikkje vera vanskeleg å aktualisere heller. Trondheim, NTNU og utdanningssektoren er ikkje framand for mannen, som i januar feira eitt år med statsråd som virke. Det blei hans einaste.

Trondheimer og Dragvoll-student

Oddmund vokste opp i Fagerlia i Trondheim, og har vandra sine barnesko i byen. Også videregående skule tok han ved Adolf Øiens, og avsluttet i 1987. «RUSS87», som han sjølv kaller seg her.

Det stod då duka for eit val av studium. Ikkje drog han langt, for det var vel berre opp bakkane til Dragvoll. Han tok Nordisk språk og litteratur, med historie som mellomfag.

– Eg hadde ei veldig, veldig fin tid som student på Dragvoll. Og Trondheim har eg alltid syntest var ein fin by. Både i oppvekst og som studerande.

Han fortel at med både far og farfar som juristar, låg det eigentleg i korta å gjera liknande karriereval. Men interessa hans blomstra fyrst og fremst i retning av språk.

– I utgangspunktet hadde eg ikkje andre tankar enn at eg skulle bli advokat. Men så blei eg interessert i språk, og det var vel staka veg for eit slikt val. Dessutan måtte eg finne på noko å gjera før eg skulle i militæret.

Mor hans hadde også ei viktig rolle her. Ho var på den tida lærar i norsk, seinare vart ho også professor ved NTNU. Torlaug Løkensgard. I dag er ho professor emerita i norsk didaktikk.

– Ho er definitivt ein faktor som forklarar kvifor eg er her i dag. Eg har nok med ein tung ballast frå ho.

Sjølv tok han også ein professorgrad i historie, og disputerte på Dragvoll. Deretter fekk han ei fagstilling ved Høgskulen på Vestlandet, som han fram til no har vore i permisjon frå.

TRONDHEIMAR: Oddmund Hoel (t.h.) har vakse opp i byen, og studerte her også. Her saman med sine sysken Kari (t.v.) og Jostein på Utsikten ved nedre del av Byåsen. Foto: Privat

RUSS87: Allereie på vidaregåande var Hoel tidt og ofte innom Samfundet. Han fortel at det gav god grunn til å byrja og studere i byen. Foto: Privat

Elskov med nynorsk

Hans sanselgeheiter for språk var også sterkt knytta til nynorsk. For han er i dag målmann, og har også fleire år bak seg i mållaget. Interesse starta allereie på ungdomsskolen.

– Eg var alltid han som forsvarte nynorsken på ungdomsskolen og vidaregåande. Og det var jo også egentlig byrjinga på det politiske engasjementet mitt. Eg meldte meg inn i Norsk mål-ungdom, og midt oppi det heile var det EU-kampen som stod i sentrum.

Han fortsett:

– Vi var ein av mange organisasjonar som var på nei-sida, og det blei her ein breiare allianse, der vi fikk veldig mykje kontakt med andre ungdomsorganisasjonar og ungdomsparti. Så det blei jo også ein inngang til eit breiare politisk engasjement her.

Sidan då var han leiar av Noregs skippertaksstudenten og den meir snusfornuftige. Kven var du?

– Ekstremt skippertaks-student

I snakk om politiske verv og karriere, står ein framleis att med fleire spørsmål om kven denne mannen er.

– Samfundet. Var du medlem?

– Absolutt. Eg var medlem, og var veldig mykje der i studietida. Også før, faktisk. Då eg gjekk på vidaregåande var Samfundet noko av det mest attraktive vi kunne gjera. Så eg var nok ein av dei meir irriterande elevane som hadde begynt å gå på Samfundet for å munge seg med studentar.

– Mykje tid på Samfundet, seier du, og kanskje noko meir utsatt lesing? Som studentar har me ofte tilnamna

skippertaksstudenten og den meir snusfornuftige. Kven var du?

– Då var eg nok meir av den flittige sorten, for eg synes faget var veldig artig. Det var spanande å være student, og eg las jamt og trutt.

Heldigvis fortel han vidare at det ikkje alltid var ein dans på rosar. For studentlivet vart etterkvart bytta ut med verneplikt. Han fortsette då også å studere, men med i ein litt annan takt.

– Då var eg i helt andre enden av ytterenden, ekstremt skippertaksstudent. Eg kan rapportere om at det stort sett gjekk dårleg.

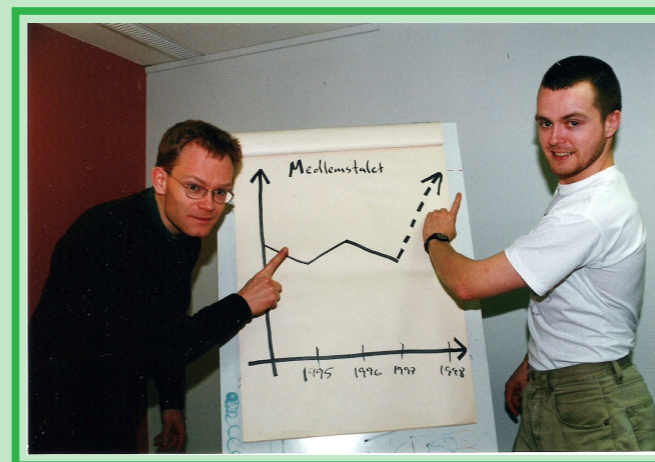
– Og moralen er ...?

– Ja, eg må vel kanskje seia at det er å studere jamt og trutt, framfor å basere seg på at det er enkelt å ta igjen det du har forsømt. Men det er ikkje eit veldig

UNG OG LOVANDE: Eit tilbakeblikk frå Hoels fyrste intervju som nyvalgt leiar i Noregs mållag i 1999. Her avbilda i Norsk tidend, mållagets eiga avis. Foto: Ola Sæther

LOBBYARBEID: Oddmund Hoel og styremedlem Steinulf Tungesvik i mållaget førebudde papirar før høyring på Stortinget. Foto: Hege Lothe / Noregs Mållag

MÅLMANN: Hoel, frå då han var nestleiar i Noregs mållag. Organisasjonen hadde sett seg mål om å få opp medlemstallet. Her saman med Remi Moen, tidligere kontormedarbeider i Mållaget. Foto: Norsk tidend

originalt råd, då. Det er jo det studentene høyrer heile tida.

– Men har du nokon råd?

– Eg vil først og fremst seia at studentar blir bombardert med gode råd. Eg har ikkje lyst til å moralisere. Men skal eg komma med noko, så er det å fokusere på å ha det godt. Viss ein ikkje har det godt, så blir ein ofte ein dårlegare student. Slike ting heng i saman.

Tilbake til kjende trakter

– Du har no vore ministaren vår i eitt år. Har du det godt?

– Det kjennast veldig bra. Eit stort privilegium. Å få lov til være øverste leder for forskning og høgare utdanning har vore utrolig givende.

Under Dusken snakka med Hoel før Senterpartiet sa farvel til regjerings-samarbeidet. Hoel er no på veg ut av

politikken, og er ferdig med rolla si som minister. Vi tok igjen kontakt.

– I denne bransjen veit vi at vi må ta ein dag om gangen. Eg har hatt tre og et halvt år i politisk leiing og er veldig godt fornøgd med jobben vi har gjort. Det har vært spanande og gjevande, og sjeldan har Senterpartiet fått gjennomslag for meir av politikken vår i regjering. Det er eg stolt av.

Han er i permisjon frå arbeidsplassen hans ved Høgskulen på Vestlandet (HVL), men planane er framleis i det opne for Hoel.

– No skal eg ta ein prat med HVL om kva vi skal gjera no når permisjonen løper ut. Det kom nok litt brått på arbeidsgjevaren også. Eg vil av private årsaker flytte til Trondheim etter kvart, og kjem då til å sjå meg om etter eit levebrød som gjør dette mogleg. **UD**

LANDSMØTE: Bilete frå landsmøtet i Noregs mållag i 2001. Hoel er i god prat med Marit Rommetveit som då var leiar i Time mållag. Foto: Hege Lothe / Noregs mållag

“ Eg har hatt tre og et halvt år i politisk leiing og er veldig godt fornøgd med jobben vi har gjort. ”

I REGJERINGAS KLEDE: Slik har vi vore vande til å sjå Oddmund Hoel det siste året. No skal han ta fatt på nye utfordringar. Foto: Regjeringa

Sundays are for football

American football is the most popular sport in the United States. It is, however, not that popular in Norway. Three of Trondheims biggest fans explain why they tune in every football sunday.

TEKST: Fynn Hofmann | FOTO: Toby John Varhaugvik | ILLUSTRASJON: Pil Ulheim

– I fell in love with the sport in 2016 when the New England Patriots and Atlanta Falcons met in the Super Bowl and the Patriots had this insane comeback, against all odds, recounts student Sebastian Sole.

He and his brother had stayed awake the whole night and considered going to sleep after the Patriots trailed the Falcons 28:3. Then the unthinkable happened when the Patriots came back and won the game in overtime, ending in 28:34.

MAGIC: Sebastian Sole is looking forward to seeing the Super Bowl this year.

– It is maybe a cliché people say in every sport, but everything can happen. And I think that this is very cool, he adds.

The Super Bowl is the final game of the season in the National Football League (NFL). The 59th edition of the Super Bowl will be played on the 9th of February 2025.

A complicated game?

Jared Baker, an American now living in Trondheim, has had experience with people not understanding the rules of American football.

– I mostly have to explain how the game works to a lot of people. Because it is so different from handball and soccer, where the ball is always moving, reveals Baker.

An American football game consists of four quarters that run for 15 minutes. Because of commercials as well as timeouts and 40-second breaks before each play, the game can run up to 4 hours which might scare potential new viewers.

– The biggest thing to remember is that you have 4 tries to get 10 yards and 100 yards to go for a touchdown. When

LOOKING FORWARD: Jared Baker hopes that more people will start watching the game.

you get these ten yards, you get a new set of downs, explains Baker.

He emphasizes that both offense and defense try to outsmart each other. While the offense tries to keep the ball and score a touchdown, the defense will try to stop the offense and retain the ball.

– It is kind of like a chess game, Baker says.

The goal is to get the ball 100 yards down the field to score a touchdown which accounts for 6 points plus 1 point for the extra point kick. If the offense can not get a touchdown, it can either kick a field goal or punt the ball to the opposing team if it is too far away for a field goal. Then the offense of the other team will try the same.

– I just try to explain as simply as possible how it works, Baker says.

Student Thies Herrmann agrees with this approach and highlights that it gets easier to understand the game if you know the basic rules.

– You always learn something new through watching the game, he says.

He adds that the Super Bowl is maybe a good starting point into the sport and a way to both enjoy the game and the spectacle around it.

Community makes the game

The Super Bowl is one of the most watched sports events in the world where millions of people tune in to watch American football. But not only the Super Bowl itself, but football sunday is established as a cultural happening.

– American football has just been such a way of uniting people in watching their team, says Baker.

He adds that everybody grew up watching or playing football which made it a part of everyday life.

– When we were younger, we used to play backyard football every Sunday after church, he remembers.

He explains that watching American football is a way to get together with friends and family. This includes tailgating before the game, a practice where fans get together in the parking lot of the stadium before the game to grill,

“Americans are always glad to find an excuse to celebrate something”

EXCITING: Sebastian Sole emphasizes the great atmosphere at NFL games.

drink, and throw the football around with one another.

– Americans are always glad to find an excuse to celebrate something, jokes Sole who himself has American parents.

He adds that he had Super Bowl parties himself where he and his friends had chicken wings and watched the game together.

FUN: Thies Herrmann is convinced that fun activities surrounding the game will make it easier to understand it.

An American spectacle

American football is not only a game, it's a spectacle. While soccer and sporting events in Europe mainly focus on the game itself, an American football game has a series of additional features: fans and players singing the national anthem before the game, fighter jets flying over the arena, and American flags flying everywhere.

– I think it can be a bit silly, but it is just typical American, Herrmann says.

Baker agrees with Herrmann's notion and adds that it would be difficult to just stop with it as it is important to the people.

– It needs to be a spectacle. You need to have the jets flying and the national anthem before every game, argues Baker.

Sole emphasizes that the Super Bowl is a way to bring different people together.

– There are a lot of bad things to say about the US, but the people love their country and want to celebrate it, Sole adds.

Missing media coverage

While the NFL is an important part of American culture, it has not yet become popular in Norway. Baker sees cultural differences as a main reason.

– Norwegians do not grow up watching American football. You do not hear people talk about it and you do not play it from a young age, he argues.

He adds that American football is not a part of everyday life for Norwegian people like skiing or going for hikes. Sole agrees that it is difficult to play the sport itself in Trondheim.

– It is not possible for children and teenagers to play American football in Trondheim. I think that when you are playing the sport yourself, you might want to see how the professionals do it and become more interested in watching it as well, says Sole.

Additionally, American football games are often broadcasted late at night because of time differences which makes watching the game even more difficult.

– People think that it is weird when I have stayed awake for a late game and are tired in the morning, admits Herrmann. This can make it difficult to include watching the game into your everyday life.

In addition to the time difference, there are only a few matches that are actually available for Norwegians to see and are often included in a TV package or streaming service.

– The NFL Christmas games were shown on a streaming service, but it is otherwise very tough to find regular season games, Baker reveals.

Baker hopes that these offers will help to grow the fanbase in Norway so that television stations begin to show American football on Norwegian television.

– It would be so cool to actually see NRK showing some American football, he says.

Sole emphasizes that other media content like podcasts, documentaries on streaming services, and Youtube content could help a sport to grow, especially if it is tailored to a Norwegian audience.

– If there was more Norwegian language content on American football, that would probably make it more interesting for Norwegian fans as well, he adds.

Build your own team

American football has become much more than just a sport as it has developed into an industry with

additional media content, merchandise, gambling, and interactive games like Madden NFL, or fantasy football.

– I became even more interested in football when I was invited into a fantasy football league here in Trondheim, explains Herrmann.

Fantasy football is a game in which the participants have their own virtual team and try to gain fantasy points based on the performance of the players in the live game.

These football players from different teams are chosen in a fantasy draft at the beginning of the season to build up the fantasy team. When a player scores a touchdown in the game, the participant gets points for their fantasy football team.

– We managed to get twelve people together for our league. You play against someone every week and in the end you have a win-loss-record, he explains.

Herrmann is convinced that something like fantasy football can make the game even more interesting.

– I think many can be pulled into American football if they have an incentive, argues Herrmann and points to the fact that a fun activity around the game can help getting deeper into the sport and all of its facets.

Love for the game

But in the end, nothing can beat a live game.

– The only NFL game I ever saw live was in Cleveland when I visited my grandparents for Christmas. It was minus 30 degrees Celsius and we were in a blizzard, but the die-hard Browns fans were there with us. Everyone was screaming and partying. That was amazing, Sole recounts watching his favourite team, the Cleveland Browns.

Sole plans to see the Super Bowl this year as well, not live though.

– Even though my team is not in contention anymore, I will cheer for greatness, he emphasizes.

The whole football world is now looking forward to the 9th of February when the Kansas City Chiefs are playing the Philadelphia Eagles in New Orleans.

UD

SPECTACLE: Thies Herrmann says that watching the Super Bowl is a good entrance point to the sport.

Det er i nedoverbakke det går nedover

Under Dusken har testet én av mange akebakker i Trondheim. Gjør det du også, dersom snøen kommer tilbake, da.

TEKST: Henrik Røren og Tuva Sandnes
FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug

Det er vinter og solen skinner. Strålene reflekteres i kritthvite trær og luften er frisk og kald. Det er på slike dager at det urnorske instinkt som har blitt internalisert siden du var barn setter inn. Du må rett og slett ut i natur.

Som student har du dessverre litt begrenset med muligheter. Ja, du kan traske rundt i skogen på langrennski, eller ta en mer vertikal tilnærming med alpint. Problemet er bare at førstnevnte er drit kjedelig, mens sistnevnte er forbeholdt Åre for en del av oss. Hvorfor ikke prøve aking?

Selv om du strengt tatt er for gammel, så er det noe magisk med å hente ut barnet i deg. Ta med deg et par venner og finn en passende bakke. Det med venner er ganske viktig. Det er litt rart å ake alene.

Så finn deg en bakke og kast deg ut i det. Du vil kjapt oppdage at aking er skikkelig gøy, og akkurat passe skummelt. Helt til en liten unge kommer og ser ti ganger så kul ut som deg. Samma det! Den ungen aker helt sikkert daglig. En skikkelig akenerd.

VARIASJON: Ta gjerne med flere akebrett!

KRÆSJ: Vær forberedt på at det kan bli litt fysisk kontakt.

VI ER FORSKJELLIGE: Noen får kanskje mer glede ut av aking enn andre.

OPP IGJEN: Selvfølgelig må man opp igjen.

EN GOD VENN: Aking er gøyere sammen!

TOMMEL OPP: En naturlig del av akingen er å ende opp på ryggen.

STILSIKKERT: Man må ikke ha på seg uteklær for å ake.

De bratteste/beste akebakkene i Trondheim

Dersom du nå kjenner på savnet, er alt du trenger et akebrett og en bakke. Et akebrett må du fikse selv, men vi kan hjelpe deg med valg av bakke.

Festningen

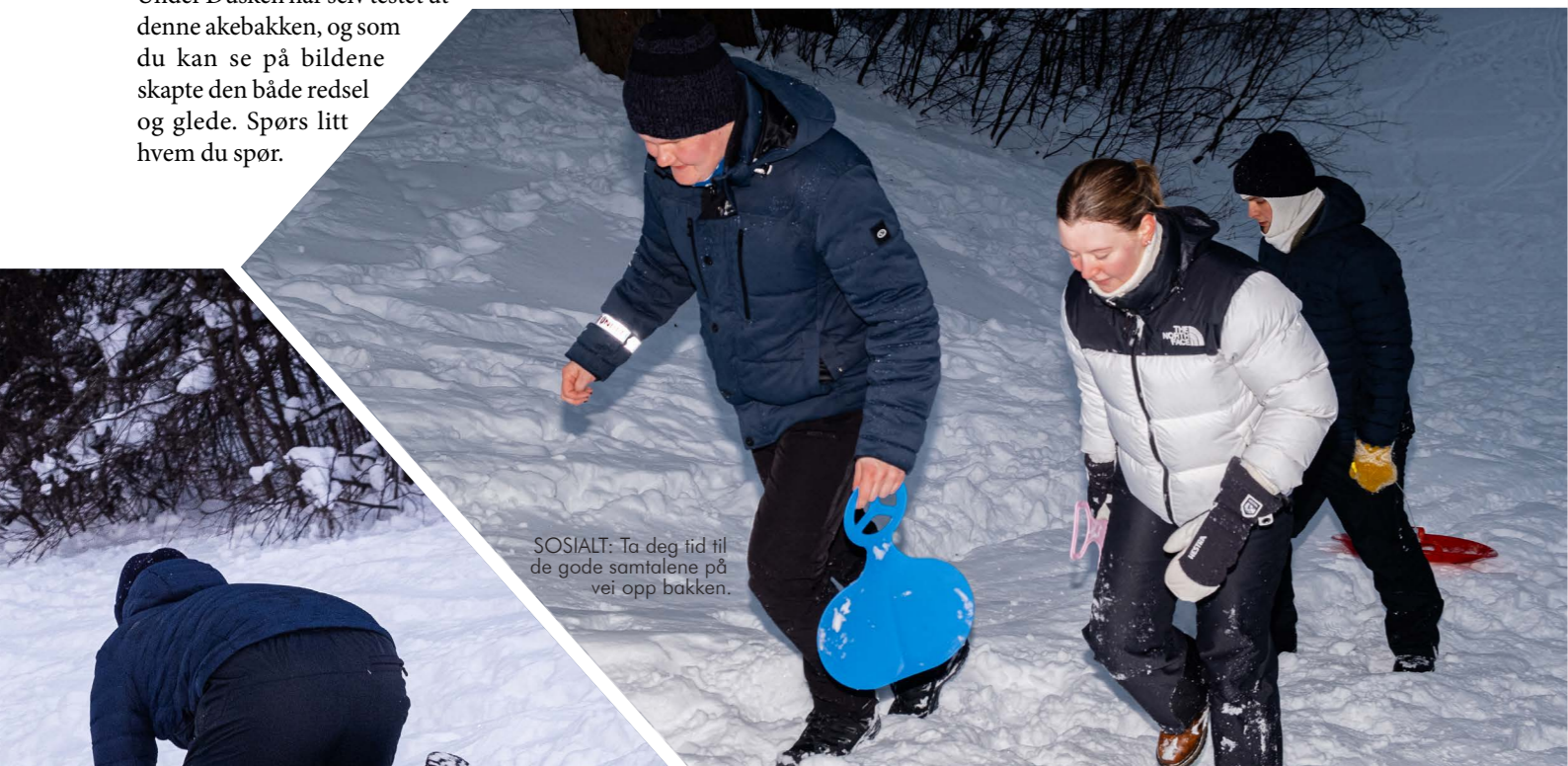
Under Dusken har selv testet ut denne akebakken, og som du kan se på bildene skapte den både redsel og glede. Spørs litt hvem du spør.

Skistua ved Gråkallen

Disse bakkene er nok kjent for mange, men som oftest med ski på bena. Disse bakkene fungerer imidlertid utmerket godt også for aking, og passer perfekt dersom du ønsker en pustepause mellom bakkene med en kopp varm kakao i Skistua.

Blyberget

Dersom det er nok snø, er denne akebakken ved Sverresborg Trøndelag folkemuseum å anbefale. Her trenger du ikke engang akebrett, ettersom du kan leie både spark og akebrett.

SOSIALT: Ta deg tid til de gode samtalene på vei opp bakken.

FY: Tenk å smøre smør på brettet til en som aker daglig!

RØDT KORT OG GULLBALL

Hva er det med menn og å bare ikke være like god i sport som damene? Fotballen er de ræva i, og i håndballen klarer de ikke annet enn å gå i strupen på kommentatorene.

Det er jo forsvaret de skal bryte ned, ikke deres egen offentlige rykte.

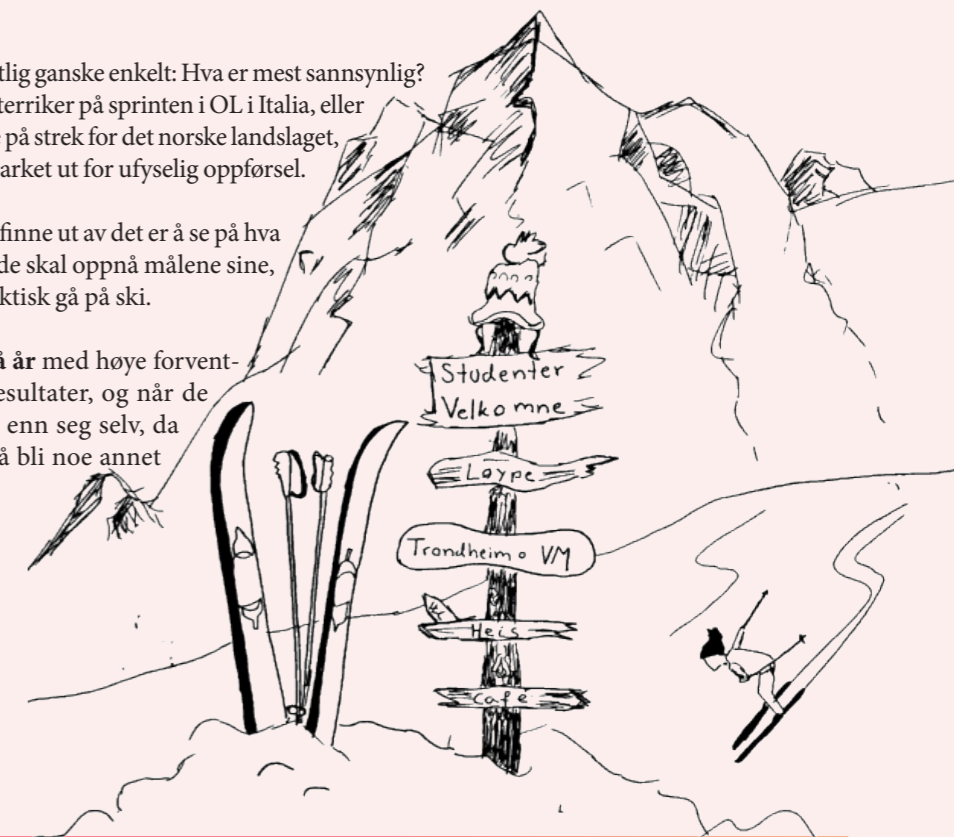
Klovner i sirkus, som håndballpresident Kåre Geir Lio kalte ekspertene Ole Erevik og Joachim Boldsen etter semifinalafiaskoen. Dette er den typen retorikk som hører hjemme i en sandkasse.

Det ville vært en annen ting om kritikken var urettmessig, men håndballguttene hadde mindre ballfølelse enn en kastrert hannkatt som vasket skrittet. Når man genuint føler at den semiprofesjonelle hoffnarren Frank Løke kanskje har et poeng – sett bort fra bombastiske overdrivelser om egne evner – da står ikke verden til påske.

Spørsmålet nå er egentlig ganske enkelt: Hva er mest sannsynlig? Petter Northug som østerriker på sprinten i OL i Italia, eller 44 år gamle Frank Løke på strek for det norske landslaget, 14 år etter at han ble sparket ut for ufyselig oppførsel.

Den enkleste måten å finne ut av det er å se på hva som står i veien for at de skal oppnå målene sine, og østerrikerne kan faktisk gå på ski.

Det har nå vært år på år med høye forventninger og elendige resultater, og når de skylder på alle andre enn seg selv, da kommer det aldri til å bli noe annet enn «ræl».

Det er få idrettsprestasjoner som kan sammenlignes med det Karen Kyllsø presterte 13. januar. Med sine 21 år ble hun den yngste noensinne som har nådd Sydpolen.

Bare det å nå Sydpolen er imponerende. Men å sette seg som mål allerede før du er konfirmant om at du skal bli den yngste til å krysse et av verdens mest ubarmhjertige landskap alene, står det ekstra mye respekt av.

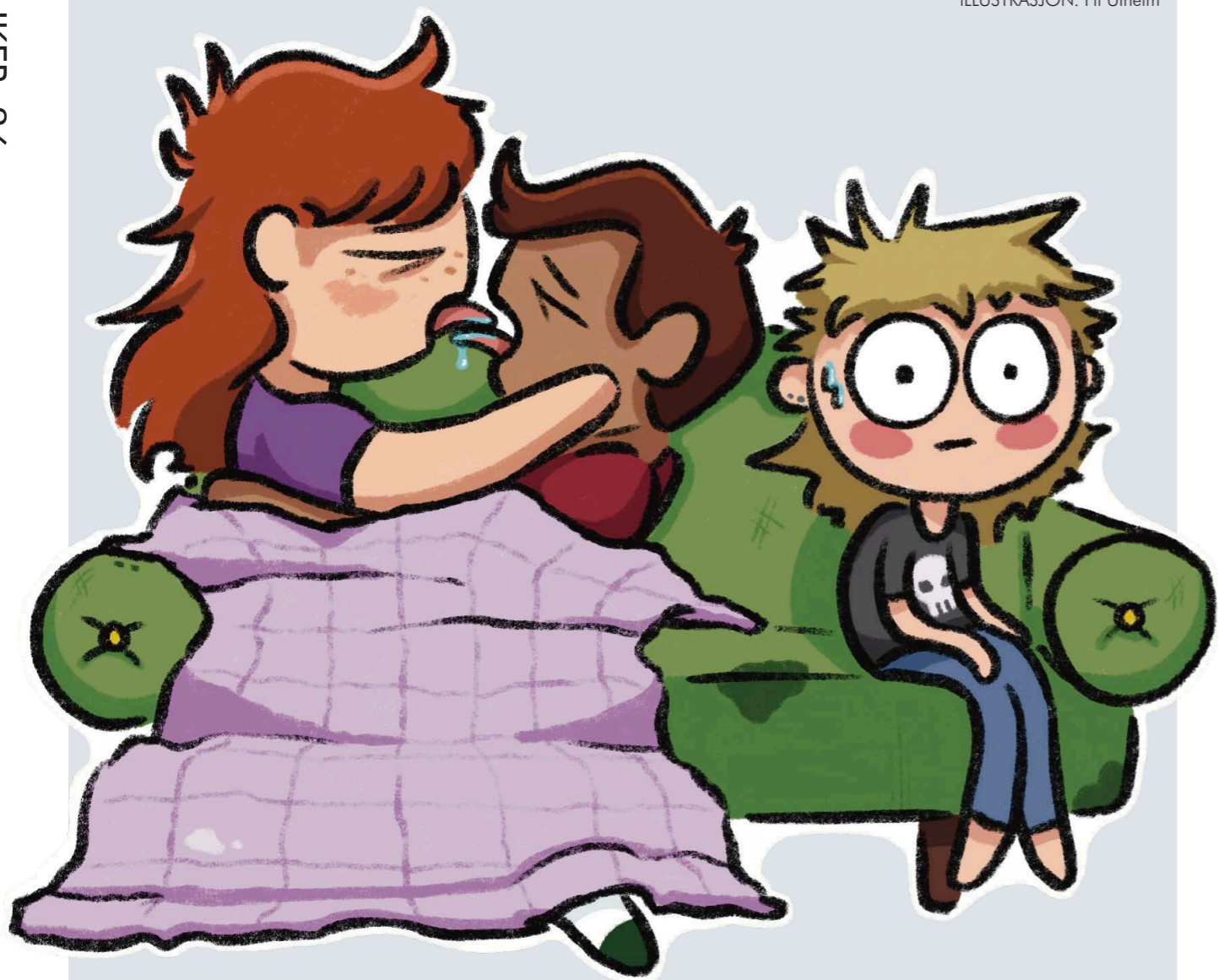
Da noen av oss var på konfirmasjonsleir i Kragerø, gikk nemlig Kyllsø alene på ski over Grønland som forberedelse på polferden. Da var det jo bare én isbre igjen som var større.

Det er selvsagt mange nå som har nådd null grader sør. Men å være yngst krever ambisjon og pågangsmot som ikke kan sammenlignes med noe annet.

Så, Kyllsø, selv om du sikkert allerede planlegger hvilken ødemark du kan krysse neste gang, så ønsker vi deg til lykke med vår ydmyke Gullball.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Hedda Sofie Aukan

TEKST: Henrik Røren og Sema Altaie
 FOTO: Annlaug Marie Evjenth Sørhaug
 ILLUSTRASJON: Pål Ulheim

Spleis kjæresten med kollektivet

Nå som valentinsdagen er rett rundt hjørnet, ønsker mange å ta med en kjæreste hjem. Slik holdes freden i kollektivet.

Å få et nytt menneske i hus er noe Maria Skarstad Sørensen, Jonas Krymski og Eivind Johansson har fått erfare. Sammen med Kevin Johansen Mediå, bor de i et typisk studentkollektiv.

– Vi er en veldig sosial gjeng. Alle er gode venner og det er skikkelig samhold. Og så spiller vi masse brettspill, sier Sørensen når hun beskriver stemningen i kollektivet.

Gjengens siste og ikke-fastboende medlem er Selma Nilsen. Hun har vært sammen med Mediå i rundt ett og et halvt år, og tilbringer naturligvis mange døgn hjemme hos kjæresten.

– Jeg er her enormt mye. I fjor var jeg her sikkert hver dag, men nå er jeg her litt mindre. Kanskje tre dager i uken, sier Nilsen.

At Nilsen er mye til stede bekreftes av de andre i kollektivet.

– Hun har blitt et naturlig medlem egentlig. Det er nesten litt rart når hun ikke er her, pluss at vi blir nok folk til å spille Secret Hitler med henne, sier Sørensen.

Skremmende imøtekommende

Det å møte kjærestens foreldre for første gang kan få hvem som helst til å skjelve i buksene, men å introdusere din utkårede for kollektivet kan være vel så fryktinngytende. Selv om Nilsen nå føler seg hjemme i kollektivet til sin bedre halvdel, var hun hakket mer selvbevisst i starten.

– Da jeg først kom inn hit, var jeg kjempenervøs. Jeg maste veldig på Kevin for å få ham til å dobbeltsjekke at det var greit at jeg var på besøk, sier hun.

Denne nervøsiteten forsvant kjapt da de andre i kollektivet for alvor tok Nilsen inn i varmen. Faktisk var de så imøtekommende at de nesten var redde for å skremme henne vekk.

– Selma er veldig sosial, men hvis man er mer introvert, så kunne det jo ha blitt rart. Det hadde blitt sånn «bli med på brettspill» nesten på tvang, sier Johansson.

Dusjer ikke på andres strømregning

Kollektivet er også enige om at man bør tenke gjennom de mer praktiske aspektene ved hyppige kjærestebesøk.

– Vi dusjer for eksempel nesten alltid hjemme og ikke hos hverandre. Det er jo snakk om andre folks strømregning, forklarer Mediå.

I en periode på to uker bodde Nilsen fast i kollektivet mens hun flyttet. Da betalte hun litt av leien, noe hun tok opp på eget initiativ. Gjengen har også en ordning der man kan holde av stuen dersom man har behov for alenetid. Spesielt hvis det skulle dukke opp flere kjærester i kollektivet, kunne det ha bydd på flere utfordringer.

– Da hadde vi nok måttet blitt strengere på når vi har besøk. Spesielt med tanke på når vi lager mat, for det hadde blitt trangt med åtte stykker på kjøkkenet samtidig, sier Johansson.

Så lenge det bare er Nilsen på besøk, er de enige om at det meste går fint. Gjengen har heller ikke opplevd problemer med kjærestebesøk i kollektivet tidligere, men mener uansett det er viktig å si ifra om noe skulle dukke opp. Hva den beste måten å ta opp eventuelle problemer på er, er gjengen litt uenige i.

KOLLEKTIV KJÆRLIGHET: Gjengen har mange gode tips til et godt bo miljø.

DUSJER HJEMME: Mediå sier de stort sett dusjer hjemme hos seg selv.

SKUMMELT: Nilsen synes det var nervepirrende å være på besøk i starten.

– Jeg ville nok tatt det opp med den som bor i kollektivet. Da kan de ta det videre med kjæresten sin, sier Krymski.

Dette er Nilsen veldig uenig i. Hun vil mye heller at problemer tas direkte med henne, enn å få vite gjennom kjæresten at man har vært tema for et kollektivmøte. Mediå sier seg enig.

– Jeg hadde tenkt: «Hvor mye holder hun tilbake av det som er sagt?» og lurt veldig på om hun pakker inn budskapet.

De fleste i gjengen er uansett enige i at det er greit å være tidlig bevisst på mulige irritasjonsmomenter og utfordringer når en ny person blir hyppig besøksgjest.

– Det hadde blitt veldig stress dersom noen irritasjonsmomenter forblir usagte. Terskelen for å si ifra er høyere enn terskelen for å faktisk irritere seg, sier Mediå.

Nudist til morgenkaffen

Selv om dette firemannskollektivet kan skilte med et relativt uproblematisk forhold til deres femte beboer, er det ikke til å unngå at noen småplager dukker opp.

– Om jeg skal kommentere på noe, så må det være den syngingen, sier Johansson etterfulgt av samstemt latterkor fra de andre.

Han har nemlig et uheldig plassert soverom rett ved siden av kjøkkenet, som er parets favorittscene å avholde konsert på til ymse tider av døgnet.

– «The Cabin» av Ylvis er en gjenganger hos oss, sier Mediå.

Faktisk fikk Johansson nylig kjenne på konsekvensene av romplasseringen. Det var ikke duett, men heller en entusiastisk samtale som forstyrret nattesøvnen. Ifølge Mediå ble praten elegant avsluttet med følgende presise kommentar gjennom soveromsdøren: «Nå er det leggetid. God natt.»

Gjengen i kollektivet er, til tross for synging, veldig fornøyd med bosituasjonen. Det er ikke en selvfølge, og de har selv hørt en del problematiske fortellinger.

– En i kollektivet til en venninne fikk en kjæreste som var nudist. Hun skulle inn på kjøkkenet en morgen, og så sto han der kliss naken. Det ble litt rart, men han kjæresten var en fri

sjel, så han syntes det var naturlig å gå helt «Adam og Eva», forteller Krymski.

Slike episoder er kanskje uvanlige i kollektiv flest, men fraværet av forventningsavklaringer og kommunikasjonsvikt kan forårsake trøbbel i mange studenthjem. Noen ganger såpass at det ikke er til å holde ut.

– Jeg har hørt om folk som har flyttet ut fordi de ikke taklet å bo med et slitsomt kjærestepar, sier Sørensen.

Selv om flytting ikke er en optimal løsning, er det begrenset hva man kan gjøre hvis man ikke klarer å komme til enighet i kollektivet. Mediå reflekterer over at man som leietaker har relativt få virkemidler.

– Det er en avmakt i det at du leier med andre. Det har ikke noe å si hvis man er tre mot én, for alle har samme leiekontrakt uansett, sier Mediå.

– Uunngåelig med besøk

Som Nilsen og Mediå er et godt eksempel på, trenger ikke turtelduer i studentkollektiv å være ensbetydende med skrekkehistorier. Konseptutvikler og fagansvarlig for bomiljø Emilie Hybertsen Lysø i Sit forteller om flere lykkelige forhold hvor gnistene først ble tent i deres boliger.

– For ikke lenge siden fikk vi takkekort fra et brudepar som hadde møtt hverandre som naboer i et kollektiv på Moholt. Det er veldig hyggelig, sier Lysø.

Sit får henvendelser om utfordringer knyttet til kjærestebesøk i ny og ne, men Lysø sier at de som regel stiller seg positive til kjærestepar som vil bo sammen – også i kollektiv. Hun har imidlertid noen anbefalinger.

– Vi oppfordrer generelt alle i kollektivet til å prate sammen for å finne løsninger, for eksempel hvis noen har mye

DIALOG: Lysø oppfordrer kollektivet til å prate om utfordringer. Foto: Privat

NUDIST: Johansson og Krymski har hørt skrekkehistorier i forbindelse med kjærestebesøk.

” For ikke lenge siden fikk vi takkekort fra et brudepar som hadde møtt hverandre som naboer i et kollektiv på Moholt.

VENNSKAP: Gode venner gir gode klemmer.

”
Det er lett å føle seg singel rundt Kevin og Selma.

kjærestebesøk. Det er viktig å vise hensyn overfor de andre beboerne i kollektivet.

Lysø forteller også at verken Sit eller de andre i kollektivet har krav på økonomisk kompensasjon. Dersom det oppstår uløselige konflikter, kan man kontakte Sit for råd og hjelp.

Slike råd er gjengen i kollektivet enige i. Åpenhet, dialog og forventningsavklaring er viktige stikkord når de skal komme med råd for å få hverdagen til å fungere godt.

– Man bør avklare hvordan man forholder seg til kjærestepar med én gang man flytter sammen. Det er jo kjærestegaranti i Trondheim, så det er nesten uunngåelig at det blir besøk, mener Johansson.

Mediå mener at den som får kjærestebesøk bør være åpen om bekymringer man har for at andre kan irritere seg.

– For meg var det veldig naturlig å spørre de andre om hva de tenkte om ditt og hva de tenkte om ditt. Rett og slett for å være sikker på at det gikk fint.

Det å ta opp ting før det blir store problemer, mener kollektivet er nøkkelen til et godt bomiljø.

Kjæresten danner vennskap

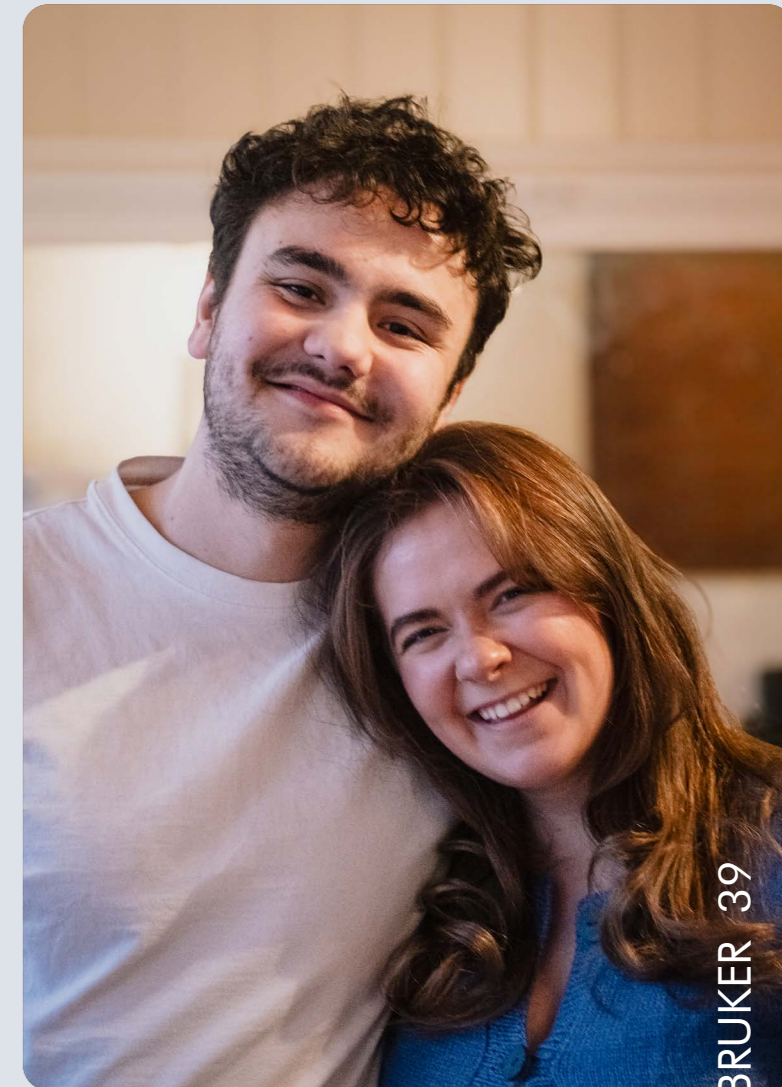
Man kan oppleve mange fordeler, men også noen ulemper på det personlige plan av å bo med en som har kjæreste. Det er nemlig ikke alltid like lett å se noen som er forelsket hver dag.

– Det er lett å føle seg singel rundt Kevin og Selma. Jeg hører ofte at de sitter og slår vitser til hverandre i stuen, men egentlig synes jeg bare det er veldig morsomt, sier Krymski.

Sørensen legger også til at innvielsen av en ny kjæreste i kollektivet gir muligheten til å danne vennskap.

– Når Selma er her så mye, så får vi et eget vennskap til henne, på samme måte som at vi har et eget vennskap med Kevin, mener hun.

Gjengen legger ikke skjul på at de alle trives i hverandres selskap. De tror at hensyn, kommunikasjon og ærlighet må ligge i bunn for å få bosituasjonen til å gå opp. Det kan være gode råd å ta med seg til sitt eget kollektiv. Spesielt dersom noen i kollektivet blir forelsket på valentinsdagen. **UD**

KJÆRESTEGARANTI: Én i kollektivet kommer til å ende opp som Mediå og Nilsen.

Deien til hjertel er gjennom magen

Imponer valentinsdeiten din med hjemmelagde brunostcookies.

TEKST: Lise Strand | FOTO: Tuva Sandnes
ILLUSTRASJON: Edvard Solgaard

Brunost er én av Norges mest ikoniske matvarer. Denne søte, karamelliserte osten har en unik smak og tekstur som skiller den fra andre oster. Laget av myse, melk og fløte, får brunost sin karakteristiske farge og smak gjennom en spesiell karamelliseringssprosess. Osten kan dermed fungere i cookie-lignende fudge, et godt tillegg til den klassiske sjokoladen. Oppskriften gir cirka 12–15 cookies.

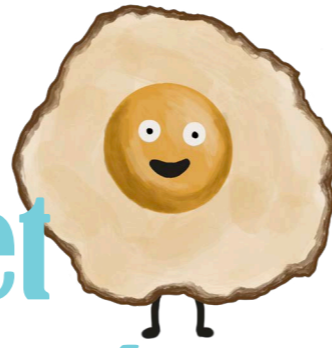

Ingredienser:

150 g smør, romtemperert
140 g brunt sukker
140 g hvitt sukker
1 ts bakepulver
1/2 ts natron
1/2 ts salt
1 egg (eller ½ dl eplemost)
2 ts vaniljeekstrakt
300 g hvetemel
100 g mørk sjokolade i biter
100 g melkesjokolade i biter
100 g brunost i terninger
flaksalt (valgfritt)

Fremgangsmåte:

1. Tilsett smeltet smør, brunt sukker og hvitt sukker i en miksebolle. Miks på høy hastighet i tre minutter.
2. Tilsett egg (eller ½ dl eplemost), vaniljeekstrakt, bakepulver, natron og salt. Miks på høy hastighet i ett minutt.
3. Tilsett alt hvetemelet og miks på lav hastighet til halvparten av melet er blandet inn.
4. Tilsett terninger av brunost og sjokoladebiter. Fortsett å mikse på lav hastighet til alt melet er blandet inn.
5. Dekk bollen med plastfolie og avkjøl deigen i kjøleskapet i minst én time.
6. Forvarm ovnen til 175 grader. Legg bakepapir eller en silikonmatte på et bakebrett.
7. Bruk en toppet spiseskje med deig og form til kuler. Fordel kulene på bakepapiret med litt mellomrom.
8. Stek i 12–14 minutter. Dryss med flaksalt. La kakene avkjøles på bakebrettet til de er romtempererte.

Har Jafs på Pirbadet Norges beste frokostbuffé?

TEKST: Christian Truyen Ryssdal og Mats Fosdahl | ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

Nei, men førsteklasses service viser at det på sikt kan bli det.

Så var vi her. Det trenger ikke være så mye vanskeligere enn det. Klokken 07:00 møttes vi i resepsjonen på Pirbadet, klare for å starte dagen med et langt bad og et herlig måltid.

Pirbadet har nemlig kommet med et nytt lukrativt tilbud: Spis så mye du vil for 99,- kroner, ferskt egg og bacon serveres. Det er slettes ikke feil.

Inngående forventninger til besøket var at vi skulle bade en stund, spise oss stappmette og så bade enda mer. En såkalt drømmefredag.

Eggkappløpet

På vei opp trappen mot Jafs så vi et skilt som promoterte frokosten. Den inkluderte bilder av egg og bacon, og mange andre frokostaktige matvarer. Ved hovedinngangen til selve badet var frokosten også annonsert, da med bilde av et litt bløtkokt egg. Dette blir bra, tenkte vi.

Men da vi hadde kommet oss helt opp ble vi usikre på om vi hadde kommet på

riktig dag. I det mellomstore kantinete lokalet var det ingen mennesker å finne. Dette var langt fra det yrende livet vi hadde sett for oss. Er det stengt?

Forsiktig åpnet vi døren til Jafs, og der ble vi møtt av to meget begeistrede ansatte. Én som jobbet på Jafs og én som åpenbart likte kaffen som ble servert usedvanlig godt.

Selve bufféen var ikke rare greiene. Det var et brett med noen tomatbåter, agurkskiver, paprikastriper, ost, kokt skinke, røkelaks og tilsynelatende kald eggerøre. I tillegg var det syltetøy på tube, kyllingkarri og noen gufne reker. Og så var det brødskiver.

Med andre ord ingen kokte egg eller tomatbønner. Fraværet av sistnevnte var ganske skuffende, men ikke direkte ødeleggende for opplevelsen. Det var det speileggene som skulle vise seg å være.

Jafs på Pirbadet tilbyr nemlig nystekt egg og bacon. Mannen som jobbet der var i sitt ess da det gjaldt service. Eggene ble stekt på rekordtid, med bivirkning

av at eggene smakte, og så ut som, en sjenerøs dam med rå eggehvite på toppen.

Heldigvis hadde de flere typer juice og Blåbær-Biola til å skylle ned med. Det er alltid fint, fordi det var litt brekningsfremkallende, det egget. Jafs har kanskje Norges beste burger, men de har en lang vei å gå før de kan si det samme om speileggene sine.

Utvalget var begrenset, men det var også antall fremmøtte. Utenom oss var det fire andre som spiste frokost. Sånn sett er det ganske bærekraftig av Pirbadet å beregne utvalget ut ifra hvor mange gjester de anslår å få. Kildesortering er de også opptatt av, og det liker vi.

Tålmodighet i alle ledd

Etter måltidet hadde vi bestemt oss for å dra til velværeavdelingen, men var begge nødt til å slippe det vi nettopp hadde spist ut til fiskene. Rart det. Måltidet var jo «spis så mye du vil».

KLART MAN LEKER: Det var fortsatt mulig å stå på hendene etter måltidet.

Det hadde ikke vært noe i veien for å fylle på det vi nettopp hadde kvittet oss med, for å så drite det ut igjen, men en slik ond sirkel hadde vi ikke tid til. Og likevel skulle vi bade litt mer, og bading på full mage står høyt i listene over vanlige dødsårsaker.

Essensen av det vi prøver å komme frem til er at denne frokostbufféen på sikt kan bli bra. Akkurat nå har den mye å gå på, men servicen er upåklagelig. Du vet hva de sier på fagspråket: Scandic Nidelven ble ikke Norges beste hotellfrokost på én dag.

Britannia er en annen sak, men dersom Reitan bestemmer seg for å investere i noe som faktisk er nærliggende hans egen kulturelle – og ikke økonomiske – kapital, kunne dette blitt en braksuksess. Såpass med selvinnsikt er det nok usannsynlig at han besitter enn så lenge, men hvem vet?

I mellomtiden kan vi anbefale alle å dra innom, fordi selv om maten ikke har så mye for seg akkurat nå, har Jafs på Pirbadet bygget et godt grunnlag for å gjøre dette til folkets frokostbuffé. Her blir ansatte oppriktig glade når du kommer på besøk.

Vi må være tålmodige med selve konseptet, men også med eggsteking. Da blir dette kjempebra. Pirbadet har flere bassenger enn Scandic og Nidelven til sammen. De har flere sklier enn Reitan har teatre og de tilbyr isbading og dampbadstue.

SYLTEGØY: Vanskelig å ikke leke litt med maten når man er på Pirbadet.

SAMFUNDET PÅ UNESCOS VERDENSARVLISTE

Samfundets egen fotogjeng har dokumentert studentlivet i Trondheim siden 1930-tallet. Nå er arkivet deres blitt en del av verdensarven.

TEKST: Sofie Børresen

STASELIGE STUDENTER:
Utkledning står sterkt under rammemøte for 64 år siden.
16.09.1961

DATIDENS UKEREVY:
Det var også revy for over 70 år siden.
01.10.1951

SVING DEG RUNDT:
Det er internasjonal folkedans på Studentersamfundet.
11.03.2003

UT PÅ TUR: Strindens Promenade Orchester og Pirum er på tur for UKEblæstere.
21.09.2009

Arkivet til Fotogjengen (FG) er nå en del av Norges dokumentarv, som er den norske delen av Unescos verdensarvliste.

– Det er utrolig stas, sier leder Eivor Hellesnes Molden ved Fotogjengen.

Molden ble tatt opp som leder etter jul, men har vært med i et år. Hun er veldig stolt over arbeidet til Fotogjengen, som har krevd mye tid og penger.

– Dette har tatt oss over to år å få til, og vært ganske dyrt. Vi snakker oppi flere hundretusener, sier hun.

Med bilder fra tilbake til 1930-tallet har Fotogjengen, sammen med Dorabiblioteket, lastet opp rundt 350 000 analoge bilder fra arkivet.

– Det er en prosess, de negative bildene som skal fremkalles og digitaliseres, fra litt før Fotogjengen ble startet i 1958 til de siste analoge bildene ble tatt i 2010, sier Molden.

Som ny leder ønsker Molden å presisere hvem som har gjort den største jobben.

– Våre egne Ole Tessmer og Frida Mikelborg har virkelig lagt inn en innsats for å få dette til, sammen med Erlend Lund fra NTNU sitt Dorabibliotek, sier hun.

Kulturdirektoratet melder i sin pressemelding at bildene er i godt selskap, fra bilder av NTNU som holdt det første sametinget til Magnus Lagabøtes landslov.

FG-lederen synes det er kult at arkivet dokumenterer Student-Trondheim sett fra studentenes perspektiv.

– Det er veldig fint å kunne sette ting i perspektiv. Man kan kjenne seg igjen i bildene og kanskje tenke at det ikke var så annerledes før i tiden som man tror. **UD**

ENGASJERENDE: Leder Eivor Hellesnes Molden ved Fotogjengen er veldig fornøyd med at Fotogjengens arkiv er på Unescos verdensarvliste.
Foto: Privat

KAN EN ANIMERT APE REDDE ET STADIG UORIGINALT FILMKONSEPT?

TEKST: Christian Truyen Ryssdal

Foto: Norsk Film Distribusjon

Better Man klarer ikke å skille seg fra de andre filmene i denne sjangeren, selv om hovedpersonen er en ape.

Robbie Williams har siden hans tid med boybandet Take That vært én av Storbritannias mest omtalte artister. Som det for øvrig har blitt vist i en rekke biografiske filmer de siste årene, er det ikke «gratis» å være superstjerne heller.

Better Man forteller om det turbulente livet hans, med utgangspunkt i rusproblemene, kampen mot indre og ytre demoner, og strevet etter å bli berømt. For å få en bedre forståelse av Williams sitt selvbilde har regissør Michael Gracey valgt å fremstille artisten som en ape (spilt av Jonno Davies).

Gracey, som tidligere har regissert *The Greatest Showman*, utelater heller ikke det musikalske i *Better Man*. Naturligvis. Til tross for en rekke spektakulære og godt regisserte sangnumre, er ikke denne filmen en ren musikal.

Det har nemlig ikke alltid vært så lett å være Robbie Williams. Nesten aldri, viser det seg. De musikalske innslagene fungerer godt som et virkemiddel for å

beskrive følelsene til Williams gjennom filmen.

Det er disse scenene som best gir bilde av hvor dårlig selvbildet til Williams faktisk var, og hvor mye rusavhengigheten har preget ham. Kanskje det er en musikal likevel.

Ja, så må vi snakke om elefanten i rommet. Eller skal vi si apen. Det at han blir fremstilt som en ape er innledningsvis ganske humoristisk, men det er langt fra den eneste dimensjonen det tillegges.

Williams sier i starten av filmen at han skal vise alle hvordan han har sett på seg selv gjennom årene. Da jeg så denne filmen innså jeg at aper har mye mer dramatiske ansiktsuttrykk enn mennesker. Dermed ble følelser som raseri og sorg fremhevet betraktelig av at det var en ape man så.

Som konsekvens av et dårlig selvbilde lider Williams også av scenskrekke. Hver gang Williams opptrer i filmen

ser han én eller flere utgaver av seg selv i publikum som konstant forteller ham hvor dårlig han er.

Naturlig nok er utgavene Williams ser av seg selv blant publikum også aper. Hvis jeg hadde sett en gjeng rasende aper i publikum hver gang jeg fremførte hadde nok jeg også vært ganske redd.

At Williams blir fremstilt som en ape er et kult initiativ, men det hever ikke filmens kvalitet betraktelig. Problemene og rusavhengigheten løftes ett hakk for hver konsert i løpet av filmen, men de føles til en viss grad som en reprise av den forrige. Rettere sagt er essensen den samme i hver konsert.

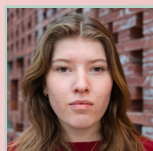
Selv om noen av sangnumrene er tårefremkallende, mister de noe av sin kraft når det er så mye som skjer til enhver tid. Filmen er engasjerende i starten, men utover filmen føles den veldig gjentakende, og jeg fikk etter hvert ganske nok. Da jeg gikk ut av kinosalen etter endt visning var jeg nesten litt utslitt.

Kommentar:

Er jeg forelsket, eller fikk de meg til å komme?

Om du nyter godt av dagens deiting-kultur, der et engangsligg blir til flergangsligg og kanskje til slutt et forhold, kan du bla om til neste side. Jeg skriver dette til alle dere andre.

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

LISE STRAND

Journalist i Under Dusken

Vi er hverken håpløse romantikere som streber etter en illusjon, eller rigide moralpoliti som snusfornuftig avstår fra dagens norm. Alt vi vil ha er en alternativ måte å møte folk på, der det å ligge sammen ikke er startskuddet for relasjonsbygging.

Er det mulig å danne et nytt spor for de som ønsker å gjenopplive mer tradisjonelle måter å bli kjent på? I frykt for å bli stemplet som forkjemper for «alt var bedre før»-retorikken, tilskriver jeg ikke fortidens deiting-kultur utopisk status. Jeg vil nødig gå bakover i tid og proklamere for baklengs utvikling. La fortid være fortid, jeg ønsker meg heller en

parallelle til dagens deiting-kultur, ikke å avskrive den.

Før jeg foreslår denne parallelle tilnærmingen, skal jeg gi et forsøk på å beskrive moderne deitingkultur. Begrepet moderne kan gi konnotasjoner til teknologi, og deiting i dag er preget av apper og sosiale medier.

Den teknologiske verden har erstattet de fysiske møtene, på godt og vondt. Godt, fordi tilgjengeligheten øker og valgmulighetene er mange. Vondt, fordi deitingapper i all hovedsak tilrettelegger for raske møter og umiddelbar tilfredsstillelse.

Det kan virke enkelt å starte med fysisk intimitet og deretter se om det er grunnlag for en dypere relasjon. Men, slike relasjoner blir ofte overfladiske og kortvarige, da den emosjonelle tilknytningen ikke får tid til å utvikle seg.

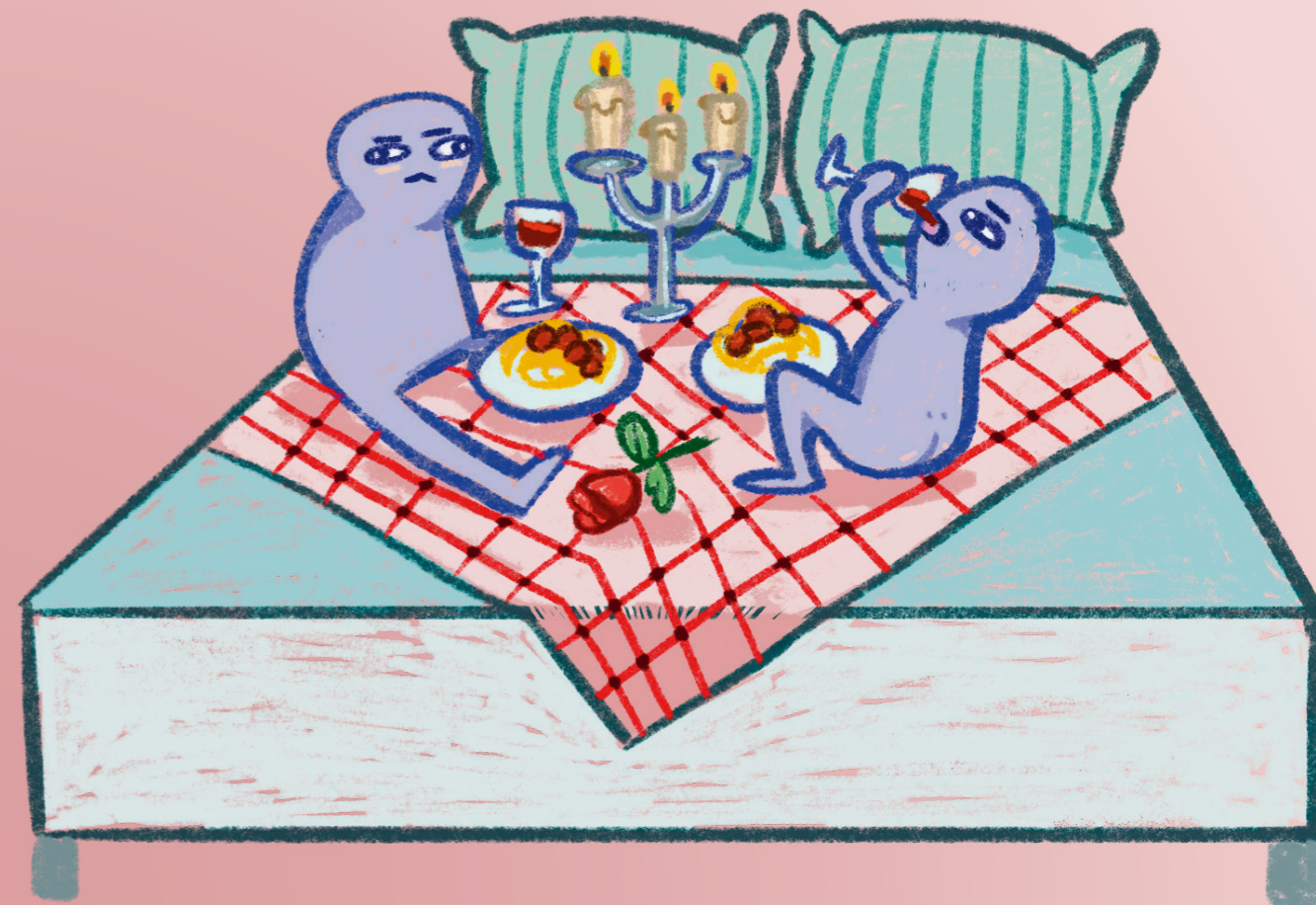
Som bandet No. 4 beskriver i sangen «Føkk lunsj»: «Det er hyggelig å snakke og bli kjent, men la oss ta

det morgenen etter, vi setter det på vent. Hvis vi først skal sees, la oss ha det gøy, og jeg vil se hvordan du ser ut i litt lite tøy.»

Denne teksten illustrerer hvordan samtale og emosjonell tilknytning ofte blir satt på vent til fordel for umiddelbar fysisk tiltrekning. Denne normen kan ekskludere dem som ser på denne tilnærmingen som noe bakvendt for hva relasjonsbygging kan være.

Helt fra de første på trinnet debuterte seksuelt på ungdomsskolen til langt inn i 20-årene, har det vært et tydelig skille mellom dem som ligger og dem som ikke gjør det. I alle fall dem som snakker høyt om ligging og dem som ikke gjør det.

De mindre seksuelt erfarne kan vegre seg for presset om å delta i en kultur de ikke er komfortable med. Det samme gjelder personer med religiøse eller kulturelle verdier som ikke samsvarer med dagens modell. Det kan virke som en fremmed tanke i dag, men noen vil gjerne vente med seksuell omgang til et forpliktende forhold eller ekteskapet.

For andre er en dypere tilknytning helt avgjørende før man krysser grensen til det fysiske. En slik forbindelse vil for mange være essensiell for at sex i det hele tatt kan bli et tema. De som har vaginisme, endometriose eller andre helseplager som gjør sex smertefullt eller vanskelig, kan finne det utfordrende å starte en relasjon med det fysiske.

Derfor trenger man gjerne en person man kan stole på, noe som kan være vanskelig å finne i et tilfeldig møte. Det samme gjelder personer med tidligere traumer. De som har opplevd seksuelle overgrep kan finne intimitet vanskelig.

Det er lett å misforstå og sette merkelapper på de som ikke føyer seg etter majoritetens norm rundt ligging. Jeg fordrer litt mer ettertanke før man stempler dem som tapere.

Det virker som flere og flere, i alle fall i min krets, har begynt å deite mer tradisjonelt. Stadig hører jeg om mer autentiske møter: De har samtaler på

fest som kun fører til utveksling av nummer, eller opplever å bli sjekket opp i dagligdage arenaer, som på lesesal eller i kantinen.

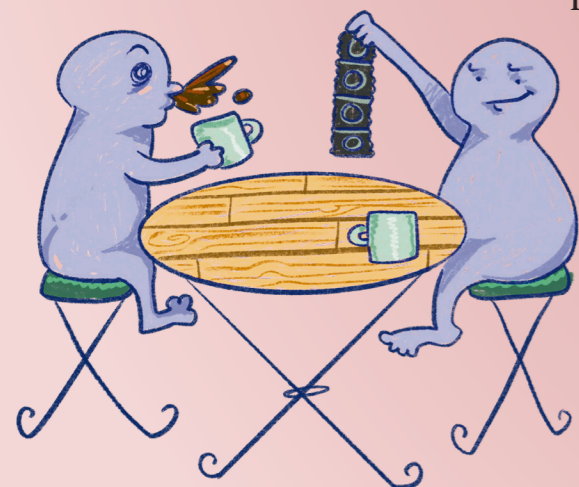
Jeg applauderer dem som tør å gå bort til en fremmed for å slå av en prat. Så lenge man er hyggelig og respektfull bør det være fritt spillerom for dette. For selv om man ikke er interessert, bør det tas som et enormt kompliment.

Forelskelse dyrkes ved bekjentskap. For er man så heldig å finne en som takker ja til en deit, kan dette skape grobunn for en sterkere og mer meningsfull relasjon. Om ikke et slikt utgangspunkt finnes, hender det at man blir offer for kjemien i hjernen som kan manipulere tankemønstrene våre.

Sexen, og hormonene dette medfører, forvrenger lett følelsene våre. I ruståken av dopamin, serotonin og oxytocin kan man få en falsk opplevelse av romantiske følelser. Gode følelser er det så absolutt, men kanskje lette å

misforstå. Er jeg forelsket, eller fikk de meg til å komme? Det er et reelt spørsmål å stille seg om man ikke har prøvd ut andre aktiviteter sammen enn sex.

Så blir sexen bedre om man kjenner hverandre bedre. En relasjon bygget på tillit gir bedre kommunikasjon og økt trygghet, også i sengen. Det gjør etter min mening det verdt å investere litt ekstra tid til relasjonen, og heller velge bort umiddelbar tilfredsstillelse. Akkurat her er jeg uenig med No. 4. La oss snakke og bli bedre kjent, jeg synes ikke vi skal sette det på vent.

Kommentar:

Nestekjærlighetens triumf i mobilens tidsalder

AËLA KERVAREC
Journalist i Under Dusken

Du trenger ikke «find my Iphone» når du har befolkningen i Trondheim by til å hjelpe deg.

Som et notorisk surrehue hender det nærmest daglig at jeg mister telefonen min, nøklene mine eller noe så viktig som min egen sko. Jeg kan dermed erklære meg selv som ekspert innenfor sporten «miste eiendelene sine». En sport jeg blir spesielt god i etter en pils eller to. Er dette noe du kjenner deg igjen i? Vel, da har jeg en gladnyhet.

Trondheim er rett sted å være for et surrehue uten kontroll på tingene sine. Jeg var nylig ute på byen og ventet i dokø som den lovlydige borgeren jeg er. Jeg var utålmodig og brukte derfor telefonen som tidsfordriv. Plutselig skumpet noen borti meg og telefonen føyk raskt fra den trygge hånden min i retning steingulvet, noe jeg vil påstå at er kjent som en mobilens verste fiende.

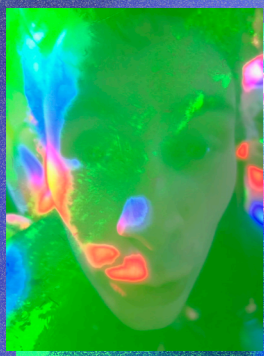
Jeg kunne føle pulsen min øke i takt med promillen min. Til min store glede kom det en fyr gående ut fra doen. Han hadde på seg det som må omtales som århundrets videste bukser. Den nederste delen av jeansen hans var brettet litt opp og akkurat der havnet Iphonen min, trygt og godt.

Dessverre hadde denne fyren drukket mer enn én pils eller to. Han enset ikke at han hadde blitt Iphonen min sin livredder og fortsatte ferden videre fra doen med telefonen min i buksebretten sin. Jeg ropte: «Hei, du med jeans, du har tatt mobilen min!» Det var til ingen nytte. Fyren hørte meg ikke og de andre i køen bare lo av meg.

Du tenker vel at jeg løp etter fyren? Det gjorde jeg så absolutt ikke. Jeg har nemlig blitt yrkesskadet etter en lang periode som et notorisk surrehue, jeg lider av tafatthet. Jeg trakk bare litt på skuldrene og tviholdt heller på kjøplassen min. Ikke søren at denne jenten skulle stille seg bakerst i køen bare på grunn av en telefon på ville veier. Kvelden endte med en overpriset, middels god vegetarpanini og en gåtur hjem i en penetrerende stillhet grunnet manglende telefon å spille musikk fra.

Jeg våknet dagen derpå og undret på når telefonen ville komme tilbake til sin rette eier. Timene gikk, og plutselig ringte telefonen til den ene romkameraten min. Én stykk Iphone var funnet og kunne hentes på utestedet der dokøhendelsen hadde funnet sted. I eufori nærmest løp jeg til utestedet og ble gjenforent med en av mine dyreste eiendeler. Utenom at telefonen var tilgriset og stappfull av en rekke selfier av fremmede, var den akkurat slik jeg husket den: knust, med noen slitne klistremerker på dekslet.

Historiens moral er at det å være et surrehue med null kontroll over eiendelene sine har ført til et bedre menneskesyn. Folk tar vare på tingene mine gang på gang. Hver gang en av eiendelene mine forsvinner, øker troen min på menneskeheten. Jeg kan herved melde at nestekjærligheten råder i Trondheim by.

VILLE VEIER: Selfie som dokumenterer mobilen min sitt elle-ville eventyr natt til søndag.

HORRORSKOP

TEKST: Christian Truyen Ryssdal | ILLUSTRASJON: Kian Nouri

Her forleden besøkte jeg en spåkone. Hun mente at spesifikke spådommer kan være farlige. Det syns jeg selvfølgelig er fryktelig tåpelig.

Vannmannen

(20. januar–18. februar)

Kostholdet ditt går i dass når du forveksler mikro- og ultraprosessert mat. Nei, jeg visste heller ikke at mikroprosessert mat var en greie før jeg skrev denne spådommen.

Fiskene

(19. februar–20. mars)

Du kan ikke lenger regnes som et godt forbilde når du krysser et fotgjengerfelt på rødt foran en barneskoleklasse. Hvis du har lest Tzatziki og Muttern skjønner du hva jeg mener.

Væren

(21. mars–19. april)

Smak- og behagsløkene dine kommer omsider til å svikte deg. Ring en venn og spør hva vedkommende ville gjort i situasjonen du nå befinner deg i.

Tyren

(20. april–20. mai)

Du kommer til å oppdage at du har en ganske usympatisk og hånlige latter på lager. Etter et kortvarig sjokk over at dette er en evne du besitter, kommer du til å innse at det er ganske deilig å håne andre på denne måten.

Tvillingene

(21. mai–20. juni)

Selv om bakken sjelden er mer frossen enn i februar, blir dette måneden du endelig klarer å identifisere uglene som ligger i mosen.

Krepsen

(21. juni–22. juli)

Samvittigheten din blir satt på prøve når du velger å ikke klimakompensere din neste flybillett. Hvor mye klima blir kompensert for 50 kroner, tenker du. Samtidig er det ikke snakk om mer enn 50 kroner, så hvor mye hadde du tapt på å gjøre det?

Løven

(23. juli–22. august)

Etter å ha blitt lurt av nødvarsalsalarmen på mobilen din får du det for deg at du kommer til å dø om to timer. I den anledning velger du å prøve det avhengighetsskapende rusmiddelet heroin.

Jomfruen

(23. august–22. september)

Selv om de siste månedene har vært helt topp, er det nå på tide at du gir opp. Hold hodet hevet likevel og ikke vær så streng mot deg selv.

Vekten

(23. september–22. oktober)

Neste familiemiddag blir ekstra uhyggelig for deg når det kommer frem at du er den eneste som ikke liker, eller eventuelt ikke har sett den kommende sesongen av *The White Lotus*. Det beste du kan gjøre er å være stille frem til samtaleemnet endrer seg.

Skorpionen

(23. oktober–21. november)

«Alle» vet at «dusjen» er en sikker vinner på «dansegulvet», men det betyr ikke at det er noe du burde gjøre på «bussen», eller i noen annen «sammenheng» enn når du «danser», eller faktisk «dusjer».

Skytten

(22. november–21. desember)

Ikke vondt ment eller noe sånt, men du kommer til å lukte ganske dritt fremover. Kjøp deodorant før det er for sent. De som selges i matbutikken funker fint for meg, men jeg unner deg en sånn fin en hvis du foretrekker det.

Steinbukken

(22. desember–19. januar)

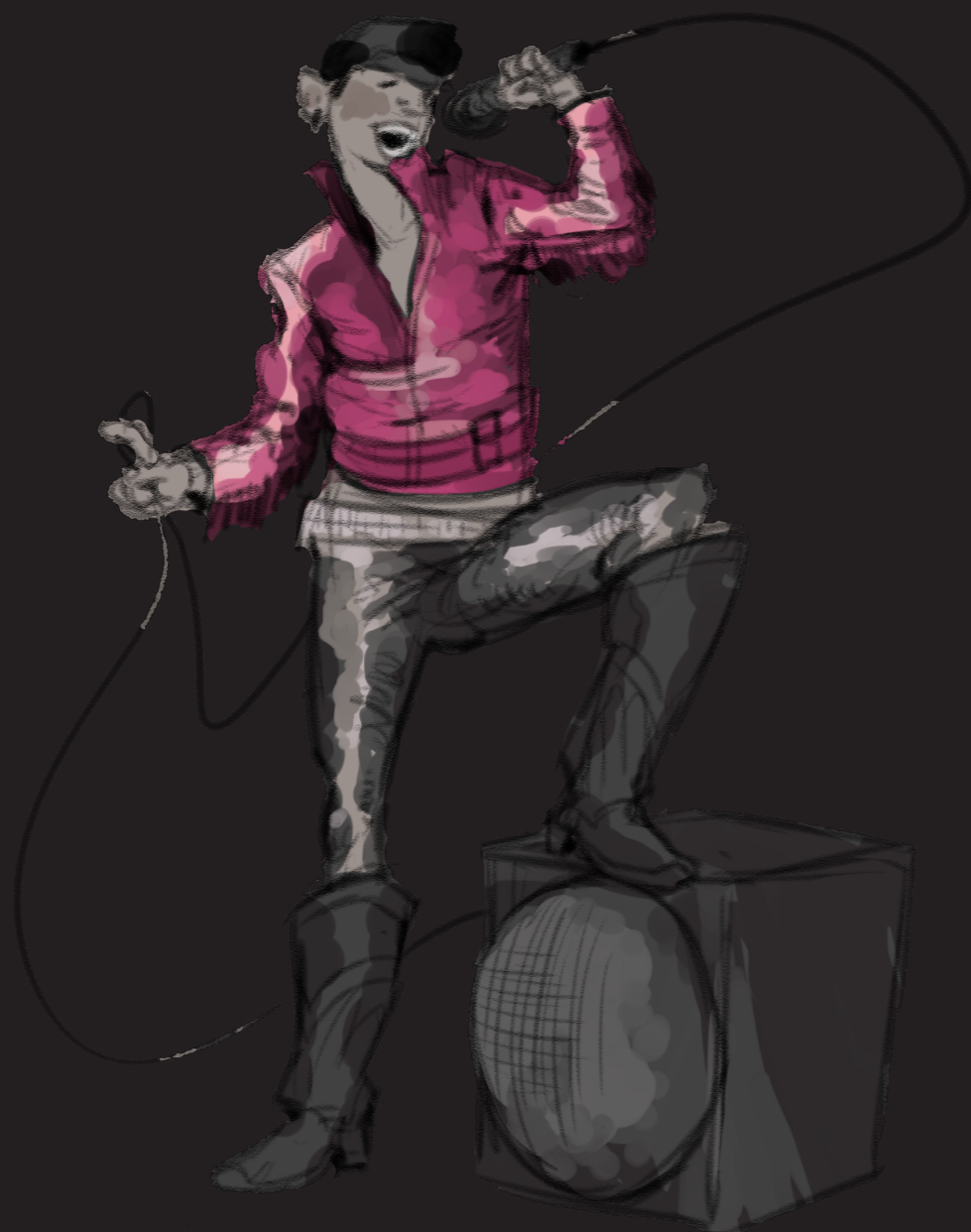
Selv om det ikke er like glatt som det pleier å være på denne tiden av året, kommer du fortsatt til å gå på snørra på et ganske offentlig sted. Smil og vink, smil og vink.

TEKST: Simen Lerstad | ILLUSTRASJON: Kian Nouri

Ballerock, en introduksjon

Lær, dramatikk og en god mengde selvironi er alle faktorer som utgjør fenomenet ballerock.

Hvis du ikke allerede har kjennskap til fenomenet «ballerock», frykt ikke. Dette er ikke nødvendigvis et tegn på manglende kulturell kapital eller en ignorant tilnærming til musikk som ikke lenger topper listene. En diskusjon om hva ballerock egentlig er kan ta år, ettersom det innebærer veldig mye. Mest sannsynlig kommer det nok av at det var en definisjon som oppstod på musikkredaksjonens julebord etter en god mengde øl og ribbe.

Lær, lær og mere lær

Selve fenomenet innebærer en viss holdning snarere enn en utstråling, som har sine røtter i heavy metal. Altså en holdning og en samlet opplevelse som setter kloremarker i strupen. I praksis innebærer dette lær, kanskje litt for mye lær. Dette stammer tilbake til Birmingham på 70-tallet da Judas Priest ble dannet. Rob Halford, vokalistene med den ondeste stemmen i hele bransjen, satte et unikt preg på bandet sine konserter ved å ankomme scenen på en Harley og ikledd kun sort lær, noe han påstod hadde samme kulturell påvirkning som Audrey Hepburns sorte kjole i *Breakfast at Tiffany's*.

Da Rob kom ut av skapet noen år senere, var det kanskje ikke veldig mange som var særlig overrasket. Dette kan kanskje høres ut som en ganske uviktig detalj for et veldig omfattende fenomen, men selve estetikken har blitt sentralt for ballerocken. Følelsen av fellesskap og brorskap gjennom det estetiske har forsterket den unike utstrålingen til ballerock.

Sex, drugs and rock and roll

Man skulle kanskje trodd at det lyriske innholdet i musikken hadde vært ganske dyp eller dramatisk ettersom kostymene, flammene og alle de andre faktorene som utgjør estetikken til bandene er akkurat det. Det er derimot det stikk motsatte. KISS, som kjennetegnes gjennom deres gotiske kostymer og nærmest operaaktige konserter, kan dessverre ikke skryte på seg oppvisninger i god lyrikk. Ballerock er rimelig simpelt. Alle sangene handler om sex, narkotika, rock and roll, og generelt å leve så uansvarlig som overhodet mulig. Likevel er det noe sjarmerende med det enkle. Det funker.

Malcolm Young fra AC/DC, som skapte hele sin musikalske karriere rundt tre akkorder, er kanskje ikke anerkjent for å være verdens mest fremragende gitarist, men det er likevel ingen andre som har klart å gjenskape det. Det enkle som legges til grunn for ballerock, både musikalsk og lyrisk, gjør den mer tilgjengelig og innbydende for folk. Likevel er det

fortsatt viktig å ha en viss ironisk distanse til fenomenet. Det er alltid underholdende når jeg befinner meg i en diskusjon med en som nekter å høre på listemusikk siden han kun hører på «ekte musikk». Denne «ekte musikken» refererer da til Guns N' Roses som beskriver paradiset som et sted med normalfarget gress og pene damer. Kreativt er det kanskje ikke, men fortsatt gøy.

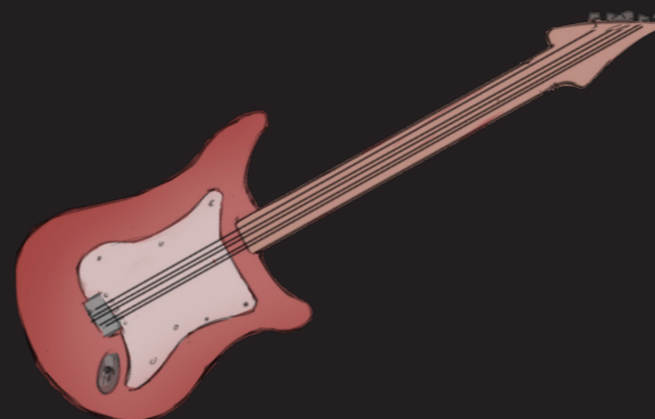
Maskulinitet gjennom glitter

I en verden som fortsatt i stor grad er preget av giftig maskulinitet og for mange et ønske om å vende tilbake til mer tradisjonelle maskuline holdninger, er det artig å se tilbake på hva ballerocken har representert. Det er en rar paradoksal balanse mellom det hypermaskuline og det teatraliske, hvor lær, motorsykler og røffe riff kombineres med glitter, høye hæler og dramatiske sceneshow. Både seksualitet og maskulinitet ble heller våpen for å både provosere og tøyne grenser. Det var ikke noe tradisjonelt ved det, men det var fortsatt en stor aksept rundt det, og hvis det er denne formen for maskulinitet som de som ønsker en retur av tidligere holdninger ønsker, er jeg helt for det. Selv om jeg aldri har vært noe god i høye hæler.

Så hvordan står det til med ballerock i dag? Selv om det kanskje ikke lenger dominerer topp-listene som på 70- og 80-tallet, har sjangeren beholdt en lojal og entusiastisk fanskare. Festivaler som Sweden Rock og Wacken Open Air trekker hvert år titusenvis av mennesker som fortsatt sverger til ballerockens opprinnelige idealer. Artister som Iron Maiden, Metallica og Judas Priest turnerer fremdeles og fyller stadioner verden over, noe som beviser at sjangeren fortsatt har en tidløs appell.

Samtidig har yngre generasjoner oppdaget ballerock gjennom streamingplattformer og sosiale medier. Mange band fra sjangerens storhetstid har fått et nytt liv, enten gjennom remastrede album eller gjennom dokumentarer som hyller deres historie og innflytelse. Det som én gang kanskje virket som en kitsch-aktig overdrivelse, blir i dag anerkjent som en essensiell del av musikkhistorien.

Ballerock er mer enn bare musikk. Det er en kulturell bevegelse som har klart å overleve tidens tann og fortsatt evner å begeistre. Enten det er lærvesten til Rob Halford eller de ikoniske riffene til AC/DC, er sjangeren en feiring av det ekstreme, det teatraliske og det rå. I en verden hvor alt forandrer seg raskt, står ballerocken som en påminnelse om at noen ting – uansett hvor enkle de måtte virke – har en universell og tidløs appell.

MAC MILLER

- BALLOONERISM

En tidskapsel fylt med sorg og ufullstendige drømmer.

TEKST: Emilia Brahim | FOTO: Warner

Syv år etter Pittsburgh-rapperen Mac Millers død, blir vi transportert tilbake til dagene hvor narkotikaavhengigheten hans sto på for fullt. Albumet er som et ras av følelser, og får deg til å vekse mellom velvære og melankoli.

Mac Miller har alltid vært en mester i å bygge broer mellom følelser, sjangre og identiteter, og på *Balloonerism* føles det som om han spenner over hele sitt kreative univers. Albumet består av opptak spilt inn i 2014, rundt tiden hvor han jobbet med *Faces*-mixtapen. Dette er definitivt én av hans mest eksperimentelle perioder – i alle betydninger av ordet.

Allerede fra åpningen med «Tambourine Dream» og «DJs Chord Organ» er det tydelig at dette albumet både er kaotisk og nøye gjennomtenkt. Sporet drives av en sterk trommemaskin, svevende synther og en hypnotisk

vokallevering fra SZA, som blander det introspektive med det surrealistiske. Dette føles som Miller på sitt mest ufiltrerte. Låtene setter tonen for albumet – en uforutsigbar blanding av håp og desperasjon.

Gjennom hele albumet veksler han mellom ulike stemmer og identiteter. Hans alter ego, Delusional Thomas, dukker opp på låten «Transformations», og fører en slags manisk dialog mellom Mac og hans mørkere tanker. Kontrasten mellom låtene på albumet viser også hvor mangefasettert musikken til Miller var.

En av de mest imponerende aspektene ved *Balloonerism* er hvordan det føles som et jam-album uten å bli rotete. Den jazzete live-instrumenterte produksjonen har en løshet som gir rom for improvisasjon, men detaljene er skarpe. Spor som «5 Dollar Pony Rides»

har et nesten psykedelisk preg, med trommer og rytmer som tøyer grensen mellom smooth jazz og R&B. Jeg skal ikke legge skjul på at dette er låten jeg mener skinner sterkest – frustrasjonene til Miller pakkes inn i en nostalgisk beat, som en varm klem fra en gammel venn.

Balloonerism er gripende – det føles som et øyeblikk fanget mellom to tider. På den ene siden er det en påminnelse om Millers talent og kreativitet, en person som eksperimenterte med alt han hadde tilgang til og som la sjelen sin i musikken. På den andre siden er det et bittersøtt ekko av en artist som aldri rakk å se det ferdige produktet.

Mens Circles var et avsluttende punktum, føles *Balloonerism* som en prikkete linje. Det er en invitasjon til å fylle inn resten selv. Det er en gave fra en artist som fortsatt har mye å gi, selv etter sin død.

Maddie Jay

- I Can Change Your Mind

En sangerkarusell på poptivoliet.

TEKST: Simon Torsvik Thingnes | FOTO: Real Canadian Cheddar

Som helt upartisk bassist mener jeg bassister får for lite tid i rampelyset. Noen velger å sutre over det i studentavisen, andre tar heldigvis saken i egne hender.

Mellom turnéer med popgiganter som Lorde og Remi Wolf har kanadiske Maddie Jay jobbet med sin første fullengder. Det viser seg nemlig at hun ikke bare er en glimrende bassist, men også en helstøpt låtskriver, produsent og artist.

Debutalbumet I Can Change Your Mind er en samling nydelige poplåter, men også så mye mer. Måten Maddie Jay blander sjangre og skaper en verden gjennom produksjonene sine på, er det perfekte rammeverket for den nære og selvreflekterende låtskrivingen hennes.

«**Stop Me If I've Told You This Story Before**» er et sammensurium av lyd-kollasjer, fengende gitarriff og vinyl-scratching, alt uten å gå i veien for popfølelsen. Platen er strålende sekvensert, med små mellomspill og sømløse overganger mellom låtene. Like naturlig som sjangrene smelter sammen, glir lytteren videre inn i «Eckhaus Latta», et klubbinspirert og uimotståelig fengende spor.

Både musikalsk og tekstlig føles platen som en god speling av hva halvalternativ popmusikk er i 2025. Det er tekster om å snuble seg gjennom sosiale settinger og kjenne på ubalanse av kjemikalier i hjernen, med innslag av å føle seg så fet at det grenser til stormannsgalskap. Svingningene i narrativet føles kjente, men samtidig friske og ærlige.

Likevel er det ikke utelukkende briljans å spore på denne skiven. «11th Avenue» er en halv-bakt 80-tallsaffære, akkurat litt sen til nostalgifesten der alle prøvde å gjenskape «Take on Me». «Hot Suburban» kommer heller aldri helt til sin rett, fine vokalmelodier til tross. Den tunge 808-bassen og de andre trommemaskinlydene føles mer distraherende enn bærende.

Maddie Jays debut som plateartist er riktignok imponerende, og skinner gjennom med en tydelig stemme i jungelen som er popmusikk anno 2025. Takk og pris for bassister med gjennomføringsevne!

Kulturkalender

Februar er en god måned for vanskelige valg. Heldigvis har vi gjort det litt enklere for deg å velge aktiviteter. Her er tolv små (og store) godbiter du ikke bør gå glipp av.

SAMISK NASJONALDAG

Når? 6. februar 18:00

Hvor? Samfundet

Bli med på feiring av samisk nasjonaldag på Samfundet! Det blir taler, sang, mat og kunstneriske innslag. Arrangementet er gratis og åpent for alle. Lækkoeh biejjine!

FILM: VEIVISEREN

Når? 6. februar 20:30, 8. februar 17:00

Hvor? Cinemateket

Om du enda ikke har sett *Veiviseren* er det virkelig på tide at du gjør det! Filmen er faktisk den første samiske filmen som har blitt produsert, noe som alene gjør den verdig en titt. Samtidig er Nils Gaups hjertebarne en knakende god og viktig film som treffer akkurat der den skal.

KONSERT: ROSA FAENSKAP

Når? 7. februar 21:00

Hvor? Lokal scene

Det er ikke ofte man får oppleve svartmetall, hardcore og regnbueflagg samtidig, men av og til slår alle tre seg sammen og lager magi. Eller rosa faenskap da, som man også kan kalle det. Med tekster som retter seg mot kapitalisme, homofobi, patriarkatet og fascister, kan ikke disse gutta slå feil.

LIVE-KARAOKE BAND

Når? 8. februar 23:00

Hvor? Storsalen, Samfundet

Oppgrader din hverdagslige karaokekveld med et knakende godt live-band da vel! Lev popstjernerdrømmen i Storsalen og føl deg som en stjerne.

LEDERVALG PÅ SAMFUNDET

Når? 25. februar 18:00

Hvor? Storsalen, Samfundet

2025 er jo et valgår, og før vi får stemme litt på Stortinget får vi stemme litt på Samfundet. Etter vår mening er dette absolutt et like viktig valg!

SAMTALE OM ESTETIKK, KREATIVITET OG FRIHET

Når? 12. februar 19:00

Hvor? Litteraturhuset i Trondheim

Vi i Under Dusken elsker Ragnhild Brochmann. Kanskje vi også kan elske Kristin Valla? Sammen skal de to snakke om det å finne et sted å skrive, inspirert av Virginia Woolfs *A Room of One's Own*. Hvilke forutsetninger må til for å skape litteratur?

GALENTINES MED BRIDGET JONES

Når? 13. februar 18:00

Hvor? Nova kino

Valentins-tiden kan få frem ulike følelser hos oss alle. En god idé er uansett å tilbringe tiden med nære og kjære! Ta med deg gjengen på kino dagen før, da vel! Jeg lover deg, uansett hvor mye du kanskje synes synd på deg selv, så har nok Bridget det verre. Det har hun vanligvis.

TEMAFEST: AMORS BUE + MORGAN SULELE

Når? 14. februar fra 21:00

Hvor? Samfundet

Nidaros fikk jo bakoversveis da Samfundet lovte swingerfest på selveste valentinsdagen. Her i Under Dusken kan vi hverken bekrefte eller avkrefte disse ryktene. Moro blir det uansett, da kvelden også bringer konserter, stille disko, og ørlittegrann erotikk.

BALKANFEST

Når? 15. februar 20:00

Hvor? Verkstedhallen

Balkanfest på Verkstedhallen er noe du absolutt bør dra på. Arrangøren lover et lurveleven av en annen verden og «et åttemanns lokomotiv som vil få Dora til å skjelve». Dette blir en innholdsrik aften med polka-metall-musikk, sprit, mat og kultur!

MUSEUMSÅPNING

Når? 15. februar 12:00

Hvor? Pomo Trondheim

Pomo (Posten moderne) feirer museumsåpning og disker opp med boller, kaffe, kakao, og ikke minst: kunst! Hev nesen i været og lat som du er Reitan samtidig som du koser deg med bevertningen. Det fortjener du.

SHREKRAVE

Når? 22. februar 21:00

Hvor? Havet arena

Fest i sumpen med trollene! Shrekrave er en klassiker, selv for dere som bader i gjørme og spiser snegler. Kle deg ut som film-karakteren du elsker eller hater og slå deg løs!

KONSERT: FJORDEN BABY

Når? 22. februar 23:00

Hvor? Skala, Samfundet

Nei da, dette er ikke mitt forsøk på å fortelle deg hvor jeg koser meg mest, samtidig som jeg flørter med deg på bergensk («Fjorden, baby»). Bandet har gitt ut sin første plate på hele ni år, og vil feire dette på Skala. Kanskje de ligner på din mor? Hvem vet?

ARKIV

14. oktober 1976, nr. 12

Ikke så romantisk å bo kollektivt

Solhaug gård på Byåsen har i over tre år vært et bokollektiv. I et toetasjes, hvitmalt trehus bor for tida fem personer — fire studenter og en i arbeid. De deler på husleie, som er på 1100 kroner i måneden pluss strøm, har felles kjøkken og stue, kjøkkentjeneste som går på rundgang og deltar ellers sammen i det som må til for å holde huset i stand. Turid, 24 år og lærer, har vært med fra begynnelsen, og forteller her om erfaringene fra kollektivet.

– Å bo sammen i kollektiv er atskillig mer enn en praktisk løsning, det er veldig bra oppdragelse. Man må innskrenke seg, ikke være for sjølopptatt. Naturligvis må alle utføre sine plikter. I tillegg er det de uskreven lover, som ikke å bråke for mye, respektere hverandre og at man er forskjellig. Det nytter ikke å tilstrebe at vi skal være sammen hele tida, ha de samme venner osv. Vi må huske på at vi er enkelt-individer.

– Hvordan tar dere opp nye kollektivmedlemmer?

– Før gikk det på bekjentskaper. Men mange har litt romantiske forestillinger om å flytte sammen med noen venner. De prøver det av nysgjerrighet, og når de har funnet ut hva det er, flytter de. I år prøvde vi en ny variant når vi skulle ha inn nye folk. Vi satte inn annonse i avisa for at folk som var seriøst interessert i å bo i kollektiv kunne skrive til oss. De som sendte inn ferdigkopierte brev og ikke var spesielt interessert i kollektiv hoppa vi glatt over.

– Mange kollektiv blir oppløst etter kort tid. Hva tror du er den vanligste feilen som blir gjort?

– At folk har for store forventninger. Men de kommer fort ned på jorda — det er ikke så romantisk å bo i kollektiv. I det hele tatt, når en hører hva mange tror om kollektiver kan en virkelig bli skremt. En annen ting som mange ikke har tenkt på er alle gjøremål som kommer i tillegg på et sted som dette, sammenlignet med å bo på studenthjem. F.eks. hvis en vask går tett, et vindu må repareres, i det hele tatt vedlikehold av huset. Dessuten pleier vi å sylte bær, bake brød, kjøpe inn store kvanta grønnsaker om høsten og slikt. Det er ganske avslørende — noen kan en del håndverk, men andre er helt blottet for de enkleste kunnskaper. Men selvsagt, hvis man er klar over det, går det jo an å forandre seg.

– Hvordan tar dere opp problemer som oppstår?

– Kaffestunden etter søndagsmiddagen har vanligvis fungert som husmøte. Da har vi tid til å snakke ordentlig sammen. Vi prøvde også med studiekvelder om søndagen. Tok opp bøker vi var interessert i eller diskuterte f.eks. kulturpolitikk, og forberedte innledninger. Men søndagen er ofte den eneste frikvelden for de som bor her, og noen har kanskje lyst til å gå på kino eller noe sånt. Derfor gikk studiekveldene i oppløsning.

Men problemer av praktisk art, som å sluntre unna kjøkkjenjobben, har det alltid vært lett å ta opp. Enten ved å si det direkte til den det gjelder, eller å ta det opp sammen.

– Hvordan ser du på det å leve i en kjernefamilie etter årene i kollektivet?

– Jeg tror jeg vil enten bo sammen med mange eller alene! Det kommer av at i et parforhold belaster man én person hele tida. Det er ikke tillatt å trekke seg tilbake, slik som her. Når man bor flere sammen er ikke oppmerksomheten rettet bare mot deg hele tida, men delt mellom flere. Det tror jeg er sunt.

– Kunne du tenke deg å bo som familie sammen med andre?

– Ja, det tror jeg. Men for å få et stabilt kollektiv må man kjøpe et sted. Her leier vi huset, de fleste studenter og da kan det ikke bli varig. Det tar veldig lang tid å komme i gjenge, selv om det bare kommer en eller to nye medlemmer. Derfor er det synd at mange kollektiv oppløses i det det egentlig begynner å fungere.

ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

LOFFEN & KNEIPPEN

KRYSSORD

TEKST: Kjersti Eline Stuen | FOTO: Torstein Olav Eriksen

SLOTT		BARIUM (FORK.)						
TSJEKKISK TEIKNAR		PROFESJON						
UNNE			FORELDER					
LAUVFALL								
					TO LIKE	UD	NORRØN GUDINNE	GRØSS
DYRESTI								
NAMN								
						OTTE		
						SLEKTNINGEN		
KONTINENT	PRESIDENT (FORK.)				HÅP			
	RESTAURANT-KJEDE				IHUGE			
							TERRENGBIL	KVINNENAMN
UHYGGJE								
MASSACHUSETS			SKÅRE					
VATNHINDERET								

KVISS

TEKST: Jonas Røisland

- Hva går det retoriske virkemiddelet kairos ut på?
- Hva er tahini laget av?
- Fornavnet til liverpoolmanager Arne Slot er et kallenavn. Hva heter han egentlig?
- Hvor mange innbyggere bor i Estland?
- Hva kalles det når skyene er regnbuefargede?
- Asgeir er kjent som sjefen over alle sjefer, men hva het programmet han ledet?
- Trumpet- og jazzlegenden Louis Armstrong fikk et kallenavn på grunn av munnen sin. Hva var dette?
- I hvilken amerikansk delstat ligger New Orleans?
- Hva heter den polske matretten som minner om dumplings?
- Hva heter den fargerike og musikalske antagonisten i Squid Game sesong 2?
- Hvem er kjent for sitatet «Det er typisk norsk å være god»?
- Hvilken restaurant har i det siste fått mye oppmerksomhet som følge av en lysdebatt?
- Hva er det offisielle språket i det lille landet Surinam i Sør-Amerika?
- Hvem er statsminister i England?
- Hva heter universitetssykehuset i Bergen?
- Hva er verdens største hunderase?
- Hva er et annet ord for forskningskriteriet reliabilitet?
- Hvilken muskel er lokalisert ytterst på skulderen?
- Fullfør uttrykket: å gjøre én fjær til ...
- Når ble Sovjetunionen oppløst?

1) Å tale til rett tidspunkt. 2) Malte sesamfrø. 3) Arend. 4) Cirka 1,3 millioner innbyggere. 5) Feriemorskyer. 6) Fritt fram. 7) Satcma. 8) Louisiana. 9) Pierogi. 10) Thanos. 11) Gro Harlem Brundtland (høyt poeng for Fetter Katastrofe). 12) Grotho. 13) Nederlandsk. 14) Kaij Stormer. 15) Haukeland. 16) Grand Danois (Great Dane). 17) Pålitelighet. 18) Deltamuskelen. 19) ... fem hønse. 20) 1991.

HVEM ER DU I JANUAR?

ILLUSTRASJON: Natalia Sokolowska

0-5 poeng:
TREKKGUGLEN

Du er ikke så god på dette med vinter, du. Så fort du ser et snøflak så trygler du mor om å trekke sørover til Granca, der du føler deg tryggest. Med Charter-Svein.

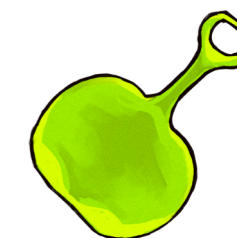
6-10 poeng:
**HAN I SHORTS
UTENDØRS**

Joda, det er vel litt imponerende at kulden ikke preger deg, men ditt voldsomme behov for å understreke nettopp dette, gjør deg til en sosial belastning. Det skal nevnes at kuldesårene på knærne dine matcher perfekt med dine rosenrøde kinn.

11-15 poeng:
**EN FORSETT-
FRØKEN**

Januar er din måned! Du har en plan og du skal bli den perfekte versjonen av deg selv. Du skal bli sunn, du skal gi flere komplimenter, du skal faen meg redde verden, du. Men det er ikke alltid disse forsettene holder lenger enn til første helg.

16-20 poeng:
AKEREN

Du har ikke tid til en prat, du har ikke tid til vas, du har ikke tid til noen sak. DU SKAL AKE. Som Mufasa i Løvenes konge ser du stolt ut over riket ditt. Hele verden er din lekeplass.

Send inn løsningsordet til avisnestleder@studentmediene.no innen 25.02.2025 og vær med i trekningen av Under Duskens egne kryssordgenser.

SPITPOSTEN

Spit; frå lågtysk: egling - Trondhjems phrieste presse

Utgavens dyr: Regjeringslemen

Regjeringslemenet tilhører slekten zoon flokkdyr. Vinterdrakten til gnageren er rød og grønn, men når regjeringslemenet får for mye energi, kan det hisse seg opp helt til det punktet at det sprekker. Da blir det helt rødt og sannsynligvis ganske spakt.

Registrerer...

- ...at Sit sleiker vm-rumpehull
- ...at utleiare ikke kjenner til Fitteblekka
- ...at sjøl om de hiver ut studentene før ski-VM
- ...at AnGlveLlg
- ...at SP radbrekker regjeringa
- ...at ikke så mye som skal til da
- ...at so long Oddmund Hoel
- ...at nå må vi lære oss enda flere nye navn
- ...at hvem er disse statsrådene egentlig
- ...at hvem trenger aktuelle kilder
- ...at opsi
- ...at Fitteblekkas nye spalte: Avdanka portrett
- ...at blitt kasta eller gått av?
- ...at da vil vi gjerne intervju deg!
- ...at spitdvergen som forsknings- og høyere utdanningsminister
- ...at apropos arbeiderpartiets fall
- ...at samf blei plutselig mer relevant
- ...at eller irrelevant?
- ...at arbeiderpartiets gjenreising
- ...at rip Bleken
- ...at blir likBleken
- ...at har du noen gang sett etter en bok på ibok?
- ...at og så er den faktisk der?
- ...at nei ikke jeg heller
- ...at velkommen til trondheims nyeste fornøylespark!
- ...at nei, vent, det var samenes nasjonaldag???
- ...at VI HAR SÅ JÆVLIG DÅRLIG TID
- ...at fatt dere i korthet
- ...at hvorfor har vi dårlig tid?
- ...at LØK arrangerer jo ikke noe lenger læll
- ...at trodde Nybygg skulle medføre mindre stress på Samfundsmøtene
- ...at Styrets resolusjoner er mye viktigere enn alle andres
- ...at organisasjonsdemokrati???
- ...at vi ville bare snakke med kule folk på scenen
- ...at og gjøre andre kule ting
- ...at Trondheim Calling? Mer typ trondheim Balling B)
- ...at origofarget suppe høres giftig ut
- ...at men origofarget vafler hadde vært verre
- ...at fint at de bytta til suppe, da
- ...at Storsalen har talt: psykisk helse ikke viktig nok til å møte opp
- ...at kommunen fornøyd med å kunne fortsette å gi faen
- ...at i hvert fall dem som ikke gidder å melde flytting engang
- ...at det får da være grenser for egeninnsats
- ...at bruk millioner på oss som nekter å fylle inn det skjemaet
- ...at vi skal nok finne noe nytt å klage på.

Mandskor for mend

En ny, stor og troverdig meningsmåling viser at det europeiske mannskormiljøet har fått nok – hele 69% er helt enig i påstanden "kUKEkoret Pirum bør ikke lenger få kalle seg for et mannskor". Dette kommer i forlengelsen av en rekke anklager mot kukadurene. Det holder ikke at guttene synger med den stemmen de har, når de i sin ikke-syngende tid bedriver sodomi, drikker fra ujevnelige kroppsdeler og ligger med fjortenåringer. Anse dette som et forvarsel på et forslag til storsalsvedtak til neste gang Samfundsmøtet ikke risikerer å få dårlig tid, men selve ordlyden holdes hemmelig inntil videre.

Spitposten mener:

Skru opp inngangsprisen på Daglighallen
Samfundets beste øl og triveligste betjening koster mer enn det pleide – men hvorfor fortsatt så lite? Å måtte pines gjennom vinylmusikk med middelsmådig narrasjon eller å tolerere huhuhumor etter å ha betalt noen bittesmå inngangspenger er ikke barriere nok. Vi ønsker oss kraftigere saker for å holde dem som "bare vil nyte litt skikkelig øl i godt lag" unna Samfundets beste vannhull.

Det viktigste nå er å opprette gentlepersonsklubben Dagliglosjen og gjøre tilgangen til Daglighallen eksklusiv for dem onsdag til mandag, da tirsdagene er tatt fra før.

Det må stilles en rekke krav for å være med i Dagliglosjen:

- Ett ukentlig underholdningsbidrag per medlem – ingen øl skal nytes i ro
- Medlemskontingent betalt ukentlig
- Et ukentlig Dahls-inntak under 2 – to – liter
- Plastallergi
- Politiattest

Samfundetstyret utvider eget mandat:

– Vi syter gjerne for hele generasjonen

– Vi orker bare ikke å høre etter så mye fordi vi ikke egentlig liker å jobbe. Og sånn bør det jo også være, sier en student.

Han får støtte av L. A. Ulvang, som mener at hvis man tenker mer helhetlig, trenger man ikke så mye arbeidsmoral.

– Vi har mer ambisjoner på fritida, og da blir det ubalansert hvis vi må ha det på jobb også, forklarer hun.

Ulvang mener at verken hun eller resten av generasjonen er særlig kravstore.

– Husk at det finnes ikke problemer, bare utfordringer, og da innser dere at kravene, sutringa og den manglende arbeidsmoralen vår gjør verden bedre, sier hun.

Lederen hennes i Styret på det runde røde, Ramme-Tjommi, har erfaring med å lede dem på fritida, så han merker altså lite til at de skulle være vanskelige å lede. Da trenger han heller ikke å tenke på arbeidsmoralen deres.

– Vi bruker tida vår på å snakke om rettigheter, verdier og verden rundt oss – og så får det være opp til noen andre å få samfunnet til å gå rundt, mener han.

Heldigvis tar han og gjengen på seg å snakke for hele generasjonen, slik at resten av dem født mellom 1995 og 2010 kanskje kan fokusere enda litt mer av energien sin på fritidssystemene sine.

– Det gjør vi selvfølgelig med glede, men vi må nok en gang presisere at vårt mandat altså bare er å klage på at alt er slitsomt – ikke å komme med forslag til løsninger, avslutter han.

Fra Unesco-arkivet: Sjeldent fargefotografi fra skapelsen av en norsk nasjonalskatt

Ett år siden sist?

Da er det på tide å plukke opp tråden

Kryss av årets første to-do, og bestill en tannsjekk
ved en av våre klinikker i dag:

Oris Dental Leutenhaven | Oris Dental Sanden
Oris Dental Munkegata | Oris Dental Sirkus Shopping
Oris Dental Lykkegården (tidligere Trondheim Torg)

